

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 10

January 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	8
சாவிதரி	9
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	11
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	14
அஜென்டா	16
The Life Divine – Outline	19
மனித சுபாவம்	24
நெஞ்சுச்குரிய நினைவுகள்	30
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	35
அன்பர் அனுபவம்	39
பிரதான பண்புகளும் இரண்டாம் பட்சமான விஷயங்களும்	41
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆளுமீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2	43
அன்னை இலக்கியம்	
ரூரு	46

ஜீவியத்தின் ஒசை

ஒக்டோபஸ்

நல்ல பெயர் தரும்
செல்வம்
நானையமான
தர்மம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 40 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஆங்கிலம்: லெஸ்லி ஜேக்கப்ஸ்
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 320

Para 24

Sachchidananda is above all worlds of manifestation.

Perhaps there, there could be nothing but a self-awareness.

It would be the awareness of pure existence, consciousness and delight of existence.

Or, this triune being itself might be only a trinity of the Infinite's spiritual self-determinations.

These too, like all determinations, would cease to exist in the ineffable Absolute.

But our position is that these must be inherent truths of the supreme being.

They might be ineffably other than what they are in the spiritual mind's experience.

Still, their utmost reality must be pre-existent in the Absolute.

II/1. ரிரபஞ்ச சீருஷ்டி, ரிரம் சீருஷ்டி

சக்சிதானந்தம் அனைத்து உலகங்களின் வெளிப்பாட்டைத் தாண்டிய நிலையிலுள்ளது.

ஒருவேளை அங்கு ஒரு சுய விழிப்புணர்வைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

அது சத், சித், ஆனந்தம் தன்னை உணர்ந்த தூய நிலை.

அல்லது, இந்த மூன்றும் அனந்தத்தின் ஆன்மீக சுய நிரணயங்களின் திரித்துவமாக இருக்கலாம்.

இவையும், பிற அனைத்து நிரணயங்கள் போல், விவரிக்கவியலாத பரம்பொருளில் சென்று முடிவடையலாம்.

ஆனால் இவை சுப்ரீம் ஜீவனில் உள்ளார்ந்து உள்ள சத்தியங்கள் என்பது நம் நிலை.

இவ்வனுபவங்கள் நம்மால் விளக்க முடியாத அளவில் நம் ஆன்மீக மனத்தின் அனுபவங்களுக்கு மாறானவையாக இருக்கலாம்.

இருந்தாலும், அவற்றின் மிக உயர்ந்த சத்தியம் பரம்பொருளில் ஏற்கனவே இருக்க வேண்டும்.

The Absolute is not a mystery of infinite blankness.

It is neither a supreme sum of negations.

Nothing can manifest that is not justified by some self-power.

The self-power would be of the original and omnipresent Reality.

End.

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அறிவு ஜீவியத்திலிருந்து வருவதால், அறிவுக்குப் புலப்படாததை ஜீவியத்தில் தேடலாம் என்பது பகவான் பதில்.

தேழியவர் பெறுவதென்ன?

ஜூடம் சக்திமயமான அலைகளாக ஜீவியத்திற்குத் தெரிகிறது. விஞ்ஞானி சோதனை மூலம் கண்டதை மனிதன் ஜீவியத்தின் முயற்சியால் காண்கிறான்.

ஆண்மா ஹிருதய சமுத்திரத்தின் அலை என்பதை ஏற்பவர்க்கட்கு இரண்டும் சக்தி எனப் புலப்படும். மனம், வாழ்வு, ஜூடம், ஆண்மா ஆகியவை சக்தியின் அலைகளாகக் கண்டால், அவை அனைத்தும் ஒன்று என அறியலாம்.

அறிவிலிருந்து ஜூடத்தன்மையை அறிந்ததுபோக ஜீவியத்திற்குப் போவது எப்படி?

அறிவு என்னமாக எழுகிறது. என்னத்தை நிறுத்தினால் மௌனம் வரும். அறிவு விலகும். அறிவு விலகியயின் நில்கை ஜீவியத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். இந்த விளக்கத்தைப் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுதே ஓர் அன்பர் சுவரெல்லாம் நகர்வதுபோல் தெரிவதாகச் சொன்னார். இதெல்லாம் நமக்கில்லை என்று நினைக்கிறோம்.

பரம்பொருள் ஒரு முடிவற்ற வெற்றிடமான புதிர் அல்ல.

அது எதிர்மறைகளின் அதிகப்பட்சக் கூட்டுத்தொகையுமல்ல.

ஒரு சுய சக்தியின்றி எதுவும் வெளிப்பட முடியாது.

அந்தச் சுய சக்தி, மூலமான எங்கும் நிறை பரம்பொருளுக்குரியதாக இருக்க வேண்டும்.

முற்றும்.

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஒரு காலத்தில் அன்று அறிந்ததே முடிவு, அதிகமாக அறிய முயல்வது தவறு என்ற கருத்து இருந்தது. அத்துடன் இனி அறிய ஏதுமில்லை என்ற அபிப்பிராயமும் பலமாக இருந்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுவது,

இதை - இனி அறிய எதுவுமில்லை - கூறுபவர்கள் மனநிலை மனவளர்ச்சியில் ஒரு கட்டம். அதை முடிவாக ஏற்கவேண்டும் என்ற கட்டாயில்லை.

பிரம்மம் அனந்தமானது Infinite. அனந்தம் எனில் அது புனைவதும் அனந்தமானது. அதனால் மேலும் மேலும் முடிவில்லாமல் சிருஷ்டியிலும், நம் வாழ்விலும் உற்பத்தி செய்யக் கூடியவையுண்டு.

பிரபஞ்சத்தில் அறியக் கூடியது ஒன்றிருந்தால் மனிதனிடம் அதை அறியும் திறமையிருக்கும். மனம் பகுதியானதால், அதன் திறனுக்கு முடிவுண்டு. சத்தியஜீவியம் முழுமையானதால், அதன் திறனுக்கு முடிவில்லை.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில் இதை நினைத்தவர்களை இன்று நாம் நினைத்துப் பார்த்தால், அவர்கட்கு இக்கூற்று பொய் எனத் தெரியும். அவர்கட்கு அன்று இது பொய் என்பதுபொல், நமக்கும் இன்று இது உண்மையன்று எனத் தெரியும். கீதை நாம் ஆச்ரயிப்பதை அடையலாம் என்பதால், தெரிய முனைந்தால் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இம்மாதச் செய்தி

ஆர்வம் அழைப்பானால்
தானே அகன்று ஆழ்ந்து
ஆதியை அடையும்.

சாவித்ரி

Page 204: Arrived the shadowy dreadful messengers

நிழலெனத் தொடரும் நீலத்தூதர்கள் வந்து
நிரம்பினர்

- ❖ ஆபத்து நிறைந்த லோக சக்தி ஆக்ரமிப்பாளராக வந்தது
- ❖ பிரம்மம் தீமையாகி தூதுவரானது போல்
- ❖ மௌனத்தில் குரல் பேசியது
- ❖ எவரும் காணாத கரங்கள் ஆபத்தை வித்தாக ஊன்றியன
- ❖ ரூபம் என இல்லை, ஆனால் ஆபத்து அழகாக உருவாயிற்று
- ❖ கோணல் பத்திரத்தில் இரும்பு எழுத்தால் பதிக்கப்பெற்ற இறைவன் சட்டம்
- ❖ அழிக்கும் விதியும், பாவத்தின் சட்டமும் நம்மை வந்து கவர்ந்தன
- ❖ மாறிய கண்கள் மந்தமாக உற்று நோக்கின
- ❖ அவளைகு எடுப்பட்டது, நெஞ்சின் ஆர்வம் நிலை பெற்றது
- ❖ சிறிது சந்தோஷம் உள்ளதின் உண்மையாயிற்று
- ❖ உண்மையும், அன்பும் மெலிந்தெழுந்தெழுப்பிய பதில்
- ❖ பொன்மயமான சூரிய ஒளி, உயர்ந்த நீலவானம்
- ❖ இலையின் பசுமை, மலரின் வண்ணம், மணம்
- ❖ சிறு குழந்தையின் கவர்ச்சி, நட்பின் இனிமை
- ❖ பெண்களின் அழகு, மனித இதயத்தின் கனிவு
- ❖ அவள் குணச்சிறப்பை அழிக்கும் ஆபத்தான சக்திகளைக் கண்டாள்.

- ❖ கண்ணுக்குப் புலப்படாத படிக்கட்டுகளில் காத்திருக்கும் தலைவிதி
- ❖ மரணத்தில் முடியும் தீமையும், வருத்தமும்
- ❖ அழிவும், ஏமாற்றமும் அகன்றமுந்த பாங்கு
- ❖ வாழ்வு அழிந்து பெறும் அமைதியான வலுவைக் கண்டு
- ❖ ஆத்மாவின் முழுமையை அழுகி அழிக்க முயலும்
- ❖ முன்னேற்றம் மரணத்தைக் கொண்டு வந்தது
- ❖ ஓளியை அழிக்கும் சட்டத்தை ஏற்ற உலகு
- ❖ சத்தியம் அழிந்து அழுகும் உடலானபின் அதைப் போற்றி
- ❖ சிக்கல் உருவம் புதிய, சுதந்திரமான சத்தியமாகி
- ❖ விகாரமும் தீமையும் அழகை எழுப்பி நிரப்பி
- ❖ தெய்வத்தின் விருந்தில் வந்திருப்பவராகி,
- ❖ தானித நறுமணமாக இலஞ்சத்தை ரசித்து
- ❖ கவலை தோய்ந்த சூழலில் காரிருள் வந்தடங்கியது
- ❖ இயற்கையின் எழிலுத்தடில் எழும் மினிரும் புன்னகையை நாடியது
- ❖ அவள் நெஞ்சு இயற்கையாக நம்பி வாழ்வதை அழித்தது
- ❖ பயம் கண்ணில் குதர்க்கமாக எழுந்தது
- ❖ ஆதம இயல்பின் நன்மையை அழிக்கும் காமம்
- ❖ அதை செயற்கை பாவபுண்ணியத்தால் மாற்றி

ஜெகிஜிஜெஃபோ

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/52. நன்மை, தீமை போராட்டம் உலகில் ஏழும்முன் சத்தீய ஜீவிய இரட்டை அவதாரங்கள் வந்தன.

- அவதாரம் வருவது அற்புதமான நேரம்.
- அவதாரம் இறைவனின் ஒரு பொறி.
- பகவான் இறைவனின் பகுதி.
- அறிய முடியாதது, மனித அபிலாஷையை ஏற்று, கேட்டதை உருவகப்படுத்தி மீண்டும் தன்னிடம் போகிறது. (பக்கம் 30 - The Life Divine)
- அறிய முடியாதது பிரம்மம்.
- அதற்கு அபிலாஷை இருப்பதில்லை.
- அறிய முடியாத பிரம்மமும் அறிய முடியும் இலட்சியத்தை பெற நினைப்பதுண்டு.
- மனித சாதனை உலக சாதனை.
- மனிதன் பட்டம் பெறுவான், திருமணம் செய்வான், வேலைக்குப் போவான்.
- அவனே எலக்ஷ்ணை கொண்டு வர முடியாது. அதுவே வர வேண்டும்.
- வரும் நேரம் பொன்னான நேரம். ஒரு நாள் தாமதம் அனைத்தையும் இழக்கும்.
- சுதந்திரத்திற்குமுன் நடந்த எலக்ஷ்ண் ஜீவனற்றது.
- நாடு சுதந்திரத்திற்காக 1880 முதல் 1947 வரை 67 ஆண்டுகள் தவ முயற்சி செய்தது.
- 1952-இல் முதல் சுதந்திர தேர்தல் வந்தது.
- நெடுநாள் முயன்று பெற்ற அரசியல் பரிசு அது.
- அதைப் பராமருகமாக இழப்பது சரியில்லை.
- அறிய முடியாத பிரம்மத்திற்கும் அப்படி ஒரு நேரம் உண்டு.

- பல யுகம் முயன்று பிரம்மம் அந்த நேரத்தை உருவாக்கியது.
- மனிதன் அதையறியவில்லை.
- உலகுக்கு அதை அறிவிக்க பகவான் வந்தார்.
அவரை ரிஷி என்று ஏற்றனர்.
அவரை அவதாரம் எனப் போற்றினர்.
அவரையோ அவர் செய்தியையோ மனிதன் அறியவில்லை.
மனிதன் அதை உணர அன்னை வந்தார்.
தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது அவனுக்கு முதல்
அன்னை அதைப் பூர்த்தி செய்தார்.
அத்துடன் மனிதன் விலகினான்.
ஆயிரமாண்டில் நடப்பது அரை நிமிஷத்தில் நடக்கும் நேரம்
மனிதன் அறியவில்லை.
இரட்டை அவதாரமும் பலிக்கவில்லை.
- நன்மை, தீமை போராட்டம் நடந்து தீமையழியவில்லை.
- அதன்முன் போராட்டமின்றி தீமையழிய அவர்கள் வந்தனர்.
- கவர்னர் நம் ஊருக்கு வந்து என்ன வேண்டும் எனக் கேட்கிறார்.
- மனிதனுக்குக் கேட்கத் தெரியவில்லை.
- பாரதம் தீமையை எதிர்த்த போராட்டம்.
- நன்மை தீமையை வென்றது, அழிக்கவில்லை.
- தீமையழிந்து உலகில் நன்மை மட்டுமிருக்கும் நேரம் இது.
- சம்பாதிப்பவன் இறந்தால், விதவை நடுத்தெருவுக்கு வருவாள்.
- பெண்ண் அதைத் தவிர்த்தது.
- சம்பாதிப்பவனுக்கு ஆயுள் 60-க்கு மேல் 70, 80 என்ற காலம் வந்தது போல், இறைவன் வரும் தருணம் வந்தது.
- விதவை பெண்ணை வாங்காமல் சிரமப்படுவது போல் மனிதனிருக்கிறான்.
- பகவான் பொறுத்திருந்தார்.

- முடிவாக பூதவுடலை நீத்தார்.
- 6 வருஷத்தில் சத்திய ஜீவியம் வந்தது.
- 11 வருஷத்தில் எல்லா சர்க்கார்களும் அதன்கீழ் வந்தன.
- 16 வருஷத்தில் அது உருவம் பெற்றது.
- 1973-க்குப்பின் என்ன நடந்தது எனத் தெரியவில்லை.
- ஆனால் பிரார்த்தனை எனிதில் பலிக்கிறது.
- பிரார்த்தனை பலருக்கும் பலன் தருகிறது.
- தீமையழியாவிட்டாலும் அன்பனை விட்டு விலகுகிறது.
- Hostile beings தீய சக்திகள் விலக அனுமதி கேட்கின்றன.
- யானை வாயில் போன கரும்பு திரும்ப வருகிறது.
- கடன் கேட்காமல் வசூலாகிறது.
- தடைகள் விலக தாமே முயல்கின்றன.
- சுதந்திரம் சுபீட்சமாகிறது.
- மண் பொன் விலைக்குப் போகிறது.
- பெரிய காரியம் தானே முடிகிறது.
- Cuba, Chinese, Korea பிரச்சனை தீர்ந்தது போல் உலகில் வராமல் பெரும் இருள் கரைகிறது.
- எனியவன் 158 பள்ளி நடத்துகிறான்.
- கற்பனையை காலம் கடக்கிறது.
- நினைக்க முடியாதவை நடக்கின்றன.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஸீ

ஜீவிய மனி

மனிதனுக்குக் குடும்பம் அடிப்படை. அவன் பல இலட்சிய வேலைகளைச் செய்யலாம். ஊதாரியாக இருக்கலாம். குடும்பத்தைப் புறக்கணிக்காதவனுக்குக் கடைசி காலம் நல்லபடியாக இருக்கும். குடும்பமே மனிதனுக்குக் காலுரன்றும் இடம்.

144. அன்னையை அறிவது பாக்கியம்.

- 1960, 1970-இல் நல்ல படிப்புள்ளவர்க்கு வேலை கிடைக்காது, கிடைத்தால் ரூ. 200/- சம்பளம் கிடைக்கும்
- இன்று அதே இளைஞர்களுக்கு 1 லட்சம் 1½ லட்சம் சம்பளம் அமெரிக்காவில் கிடைக்கிறது.
- அனுபவிப்பவர்களுக்கு இதன் காரணம் தெரியாது.
- Software-இல் ஏற்பட்ட மாறுதல் எனக் கொள்வர்.
- அது சரி, ஆனால் அதன்பின் பெரிய உலக மாற்றங்கள் எழுவது அவர்களுக்கு தெரியாது.
- அன்னையை அறிவது பாக்கியம். அறியாதவரும் அதை பெறுகின்றனர்.
- சூரியன் பட்டப்பகலிலும், அறையை மூடி உட்கார்ந்தவனை வந்து அடையாது.
- ரூசியறியாமல் வயிறு நிறைய சாப்பிடுபவனுக்கு ரூசியான சமையல் ரூசியாக இருப்பது தெரியாது.
- ஷேக்ஸ்பியர் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கவி. அவரை இங்கிலாந்து 200 ஆண்டுகளாக மறந்து விட்டது. பிரான்சில் அவர் பெருமை விளங்கியபின் இங்கிலாந்து விழித்துக் கொண்டது. ஆராய்ச்சி பல்லாயிரம் நூல்களை வெளியிட்டது. Hamlet அவர் தலை சிறந்த நூல். அனைவரும் அறிவர். ஏன் என இன்றுவரை எவரும் அறியவில்லை.
- Martin Luther மனம் விழிப்படைந்து Protestant மதம் உற்பத்தியான பொழுது சாக்ரடைலில் பிறந்த மனம் ஜோப்பாவில் அனைத்து மக்களிடம் பிறந்ததை Hamlet கூறுகிறது. உலகில் மனம் பிறந்ததைக் கூறும் நாடகம் Hamlet.

அரசன் பார்க்கில் பெஞ்சில் தூங்குகிறான். அவன் தம்பி அவன் காதில் விஷம் ஊற்றினான். அரசன் இறந்தான். அரசி தம்பியை அவசரமாக மணந்தாள். Hamlet இளவரசன் தாயாரைக் கொலை செய்ய நினைக்கிறான். இறந்த அரசனுடைய ஆவி மகன்முன் தோன்றி ராணியைத் தண்டிக்காதே. என் தம்பியைக் கொலை செய் என உத்தரவிட்டான். தகப்பனாருக்கு துரோகம் செய்த தாயாரை அதே நிமிஷம் கொலை செய்ய விரும்பும் மகன் (vital nature) தகப்பனார் தடுத்ததால் கொலை வெறி பிடித்து கொலை செய்ய முனைகிறான். மனம் புதியதாகப் பிறந்த நேரம். முடிவு எடுக்க அதற்கு இயலாது. ஊசலாடும். Hamlet நாடகம் இந்த ஊசலாட்டத்தைப் பற்றியது. இதை உலகம் இதுவரை அறியவில்லை.

- ஸ்ரீ அரவிந்தம் இதை அறிய உதவுகிறது. அதை அறிவது பாக்கியம் என நம்மால் உணர முடியுமா?
- இது ஓராயிரம் அம்சங்களில் ஒன்று.
- அன்னையை அறிவது அனைத்து அம்சங்களையும் அறிவது.
- அது பாக்கியம் என அறிவதும் பாக்கியம்.
- கொடுத்து வைத்தவர் இந்தியர். அன்பர்கள் அதிகமாகக் கொடுத்து வைத்தவர். தம்மை அறிவது வாழ்வில் பாக்கியம்.

ஒன்றியூக்கீஸ்

ஜீவிய மனி

மேல்நாடுகள் செழிப்பானவை. மதவழிபாடு அதிகம். சர்ச்சக்கு ஏராளமான சொத்து உள்ளது. ஆனால் வாழ்வுக்கு அடிப்படை சொத்தைவிட, படிப்பைவிட, மத வழிபாட்டைவிட, ஆன்மீகம் புறக்கணிக்கப்பட்டதால் இன்று ஏராளமான செல்வமிருந்தும், அவர்களால் சந்தோஷம் பெற முடியவில்லை.

ஒருவர் தன் சந்தர்ப்பங்களைச் சமாளிக்க முடியுமானால்,
அவரால் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களையும் திருவுருமாற்ற
முடியும்.

- சட்டம்: ஒரு நிகழ்ச்சி உலகத்தின் பிரதிநிதி.
- கண்ணன் என் சீடன் என்ற பாரதியார் பாட்டில் சீடனை குருவால் சமாளிக்க முடியவில்லை. தோற்றேன் என்றபோதே வென்றேன் எனக் கண்டார்.
- கடவுள்களுக்கு பிரம்மா அறிவு புகட்டிய பொழுது பிரம்மின்றி அவர்களால் ஒரு துரும்பையும் அசைக்க முடியாது எனக் கண்டனர்.
- நம் வீட்டில் நமக்கு ஒரு காரியம் நடக்கிறது - T.V. பார்க்கிறோம் - என்றால் அது நடைபெற எத்தனை காரியங்களை எத்தனை பேர் செய்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் எனச் சற்று சிந்தித்தால் தெளிவாகப் புரியும். ஒருவர் T.V. பார்க்க ஓராயிரம் காரியங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவை அவருடைய கண்ட்ரோவில் இருக்க வேண்டும்.
- ஒரு தனவந்தர் திவாலாகி வெளியில் சொல்லாமல் சமாளித்து வருகிறார். அவருக்குச் சிறு காப்பி எஸ்டேட் உண்டு. சென்னையில் வீடுண்டு. சினிமா படம் விநியோகம். சில படங்களில் தயாரிப்பு. நிலைமை சரிந்தபின் எதுவும் செய்ய முடியாமல் திகைக்கும் நேரம். அவருக்குப் பல தனவந்தர்கள் பழக்கம். சிலர் அவர்மீது பெரும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது எதிரிலுள்ளவருக்கு இதயக் கோளாறால் மூச்சுத்தினரியது. இரண்டாம் கிளாஸ் பயணம். பெட்டியில் இருவர் மட்டுமே இருந்ததால் அந்தரங்கமாகப் பேச முடிந்தது. நோயாளி தன் காப்பி எஸ்டேட்டை விற்க முடியாமல் திணறுவதும் கோளாறுக்குக்

காரணம் எனப் புரிந்த சமயம் அது. பெரிய எஸ்டேட் சிறிய விலைக்கும் விற்க முடியவில்லை எனப் புரிந்தவுடன், இந்த எஸ்டேட்டை ஒரு தனவந்தர் கூட்டால் வாங்கி என் திவாலைச் சமாளிக்க முடியுமா என அவருக்கு யோசனை பிறந்தது. பேசியபின் அது ஏழு அல்லது எட்டு லட்சம் பெறும் எஸ்டேட் ஜந்துக்கும் விற்க முடியவில்லை என்றவுடன் இவருக்குள்ள நெருக்கடி பண நெருக்கடி என விளங்கியது. கண்ணத்தில் ஒரு யோசனை பிறந்தது. ஒரு பணக்காரரைக் கூட்டாக வைத்துக்கொண்டு இந்த எஸ்டேட்டை பணம் இப்பொழுது கொடுக்காமல் வாங்கலாம் எனப் புரிந்தது. வாங்கிவிட்டார். தன் பங்கு விலையைத் தாமதமாகத் தரலாம் என்று கண்டார். அந்த தாமதம் ஜந்து ஆண்டாயிற்று. திவாலை ஒத்திப்போட்டு ஒத்திப்போட்டு இனி ஒத்திப்போட முடியாது என்ற நேரம் வந்தவுடன் விற்றவரிடம், “நான் திவால் பதிவு செய்து-விட்டேன். எப்படியும் உங்கள் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவேன்” என்றார். விற்றவருக்கு மாதம் வட்டி கராராக வருகிறது. பணம் போனது போனதுதான் என விளங்கியது. விற்றவர் இந்த வராத பணத்தை நம்பி வேறொரு சொத்து வாங்கினார். வாங்க உதவியவர் நண்பர். அவருக்கு எந்த விபரமும் தெரியாது. நண்பரை ‘நீங்களே என் எஸ்டேட்டை வாங்கியவரிடம் என் பணத்தைக் கேட்டுப் பெற முடியுமா’ என்றார். அது முறையல்ல. நடவாத காரியம். நண்பர் அன்பர். எஸ்டேட்டை வாங்கியவர் திவால் பதிவு செய்தபின் ஜந்து வருஷமாக தனக்குக் கிடைக்காத பணத்தைத் திரும்பப் பெற விற்றவர் தன் நண்பரைத் தொடர்பு கொண்டு, அவரைச் சந்திக்க முடிவு செய்தார். சந்திப்பு புதுவையில் நவம்பர் 24 தரிசன தினம். உண்மை விபரம் தெரிந்த எவரும் இந்த விஷயத்தில் தலையிடமாட்டார்கள். நண்பர் தனவந்தரைத் தரிசனம் முடிந்துச் சந்தித்தார். தனவந்தர் கையில் பணமில்லை என்றார். இது சமாளிக்க முடியாத நிலை. அன்பர் சிந்திக்கவில்லை. நிலைமை கடினம் என்பதைப் பறக்கணித்து சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டார். முதற்கட்டம் - கடன்பட்டவர், கடன் கொடுத்தவரின் நண்பரைத்

தேடு வந்தார் - கட்டுப்பட்டார். இதற்குப் பிறகு 7 அல்லது 8 சந்தர்ப்பங்கள் சமானிக்க முடியாமல் வந்தவை. சிரமப்பட்டு, கட்டுப்பட்டு முழுப்பணமும் ஓரிரு ஆண்டுகளில் வந்துவிட்டது.

- ஒரு விஷயம் அனைத்து விஷயத்தையும் பிரதிபலிப்பதால் ஒன்று கட்டுப்பட்டால் அனைத்தும் கட்டுப்படும்.
- ஒரு விஷயத்தில் இருமுனைகள் இருக்கும், சில சமயம் பல முனைகளிருக்கும்.
- முனை முடிச்சாகவோ, சிக்கலாகவோ இருக்கும்.
- ஒரு விஷயம் கட்டுப்பட்டவுடன் அதன் விளைவாக அடுத்தவை கட்டுப்பாட்டில் வருவது சிக்கல் அவிழும் சிறப்பு.
- நடைமுறைப் பலனாக அறிவதற்குப் பதிலாக சிக்கல் அவிழும் முறையை அதில் காணலாம். அது தத்துவம்.
- அதன்பின் அன்னை செயல்படுவதையும் வெண்ணெணானியாகக் காணலாம்.
- அது ஜோதியாகவோ, சக்தியாகவோ, ரூபமாகவோ இருக்கும்.
- ரூபம் அழிந்து சக்தியாகி, சக்தி கலைந்து விடுதலையாவது தெரியும்.
- ஒருமுறை இம்முறையை அறிந்தவருக்கு அடுத்தமுறை இதுபோன்ற சிக்கல் எழாது.
- பலனைப் பெற்று முறையை அறியாதவருக்கு அடுத்த சிக்கலை அழிக்கும்முறை தெரியும்.
- சமர்ப்பணமாக அறிவது யோக ஞானம்.
- சிக்கலாக அறிவது வாழ்வில் அனுபவம்.
- அன்னையை மட்டும் சிக்கலாகவும் அவிழ்வதாகவும் அறிவது அன்பர்.
- அன்பர், யோகம், சிக்கல், அவிழ்வது என்பவை பல கட்டங்கள்.

○❖○

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பாதக்கும்பொழுது ஏழும் கேள்விகள் அல்லது ஏழு வேண்டிய கேள்விகளும் அதற்குரிய பதில்களும்

பொதுவாக நூல் புரிந்தாலும் நுணுக்கமான விஷயங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. (U-ம்) capital letter பெரிய எழுத்தை ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தலாம். தமிழில் முடியாது. இன்று முடிவாக எனக்குப் புரிந்தவை.

1. மனம், வாழ்வு, உடல், ஆனமா போன்ற அனைத்திற்கும் இரு அம்சங்களுண்டு. பொதுவான மனமானால் அது பிரபஞ்ச மனம் M எனலாம். மனித மனமானால் ய எனலாம்.
2. மேலிருந்து கீழே வருவது involution சிருஷ்டி. அது சிறியது. கீழிருந்து மேலே போவது பரிணாமம். அது பெரியது. பெரியதற்கு பெரிய எழுத்து.

ஒரு வீட்டிற்குப் போனால் யார் வீட்டு மனிதர்கள், யார் மற்றவர் எனத் தெரியாவிட்டால், செயல்படுவது சிரமம். அவர்கட்குச் சேர வேண்டிய பொருளை அங்கிருக்கும் ஒருவரிடம் கொடுத்தால் அவர் அந்த வீட்டு மனிதராக இல்லாவிட்டால் என்னாவது? அது போல் Self, self என்ற பொழுது Self பிரம்மத்திற்குரியது, self மனிதனுக்குரியது. வித்தியாசம் புரிந்தால்தான் படிப்பது விளங்கும். Mind என்பது பொதுவானதால் சக்தி வாய்ந்தது, mind குறிப்பானதால் அதற்கு அந்தச் சக்தி கிடையாது. இந்த பாகுபாடு அவசியம். மேலும் ஒருவருடைய மனம் வேறு வேறு சந்தர்ப்பங்களில் Mind ஆகவும் mind ஆகவும் செயல்படுவதும் உண்டு. இது அரிபொருளாக வரும். நாம் ஒரு கல்யாணத்திற்குப் போனால் அது புது இடமானாலும் பொதுவாக யார் யார் என ஓரளவு தெரியும். வீட்டு மனிதர், வெளிமனிதர் தெரிந்தாலும் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாது. பெரும்பாலும் பேசுவது பழகுவதில் உறவு,

நட்பு விளங்கும் வாய்ப்புண்டு. ஆனால் அந்த வீட்டில் நெடுநாளாகப் பழகுபவருக்கு வந்துள்ள ஒவ்வொருவரும் யார், யாருக்கு யார் என்ற உறவு, உறவுக்குப் புறம்பானவர் யார், யார் ஆபீஸ் நண்பர்கள் என்பதும் யார் வேறு ஊர், வேறு ஜாதி என்பன விவரமாகத் தெரியும். நாம் The Life Divine படிக்கும் பொழுது தத்துவம், மரபு, பகவான் கூறுவது, சொற்கள், கருத்துகள், விபரங்கள், விஷயங்கள், வேறுபாடுகள் சுமார் 500 அல்லது 600 உண்டு. இவற்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டால் இவற்றால் ஏற்படும் குழப்பமிருக்காது. Capital letter பெரிய எழுத்து தமிழில் சமஸ்கிருதத்திலில்லை. அது ஆங்கிலத்திற்கே உரியது. பகவான் ஆங்கிலத்தில் ஆன்மீகத்தை எழுதுவது டிராக்டரில் பயணம் செய்வது போன்றது. டிராக்டர் உழும் கருவி. அதன்பின் பெட்டியை சேர்க்கலாம். அது பஸ் போல பயணத்திற்குரிய வாகனமில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்தினால் சௌகரியமிருக்காது. ஆங்கிலம் வியாபாரம் வளர்த்த மொழி. அது அரசியலில் பார்லிமெண்டால் வளர்ந்தது. மதம் ஆங்கிலத்தை வளர்க்க உதவியதைவிட அரசியலும், வியாபாரமும் உதவியது அதிகம். ஆங்கிலம் பழம் பெரும் இலக்கிய மொழியல்ல (classical). ஐரோப்பாவில் கிரீக், லத்தீன் அப்படிப்பட்டவை. ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் மக்கள் பேசும் மொழிகளாகும் (vernacular). சமஸ்கிருதமும், தமிழும் இந்தியாவில் பழம்பெரும் மொழிகள். மற்றவை அவற்றிலிருந்து எழுந்தவை (vernacular). பகவானுக்கு ஆங்கிலம் தவிர வேறு மொழி தெரியாது என்பதால் உலகுக்குப் புதிய ஆன்மீக தத்துவத்தை அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டியதாயிற்று. கருத்து ஒரு மொழியில், வாழ்வில் உற்பத்தியானால் சொல் வெண்கலமாக ஒலிக்கும். கருத்தின் மூல வேர் வாழ்வின் உணர்விலும், அனுபவத்திலும் எழுந்ததாகும். மலர், பயிர், கண்ணியம், கருத்து என்பன அது போன்ற சொற்கள். ஆங்கிலத்தில் culture, honour அது போன்றவை. அச்சொற்களுக்கு ஆதி முதல் ஜீவனுண்டு. ஒரு மொழியில் இல்லாத கருத்தை அம்மொழியில் எழுதினால் புரியலாம், ஜீவனிருக்காது. பகவான் ஆங்கிலத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தம் The Life Divine, Savitri

எழுதியது வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்பதை விளக்கும் அனுபவம். அடிப்படையில் The Life Divine-இல் பயன்படும் 500 கருத்துகளை சொற்களால் தெளிவாக அறிவது முக்கியம்.

இலக்கிய விமர்சனத்தில் “நூல் புரிய விமர்சனம் புரிய வேண்டும். விமர்சனம் புரிய நூல் புரிய வேண்டும்” என்பார்கள். நூலையும் விமர்சனத்தையும் பலமுறைகள் படித்தபின் ஒன்றின் உதவியால் அடுத்தது புரியும். அதுவே இங்கு உண்மை.

(2) மடிக்கும்பொழுது கீழ்க்கண்டது போன்ற கருத்துகள் வருகின்றன:

- 1) பாதாளமும், பரமாத்மாவும் இணைய வேண்டும்.
- 2) அகந்தை அழிய வேண்டும்.
- 3) ஐடமும், ஆன்மாவும் இணைவது அவசியம்.
- 4) தலைகீழ் மாற்றம்.
- 5) சரணாகதி முக்கியம்.
- 6) திருவுருமாற்றம் இன்றியமையாதது.
- 7) மாயை செயல்படுகிறது.

பிரம்மத்திலிருந்து ஐடம் வரை, ஐடத்திலிருந்து பிரம்மம் வரை 10 அல்லது 12 லோகங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு லோகத்திற்கும் உட்பிரிவுண்டு; அகம், புறம் எனவும்; ஜீவன், சக்தி எனவும்; சலனம், அமைதி எனவும்; உயர்வு, தாழ்வு எனவும் சுமார் 400 அல்லது 500 நிலைகள் உண்டு. 500 சொற்கள் என முன்னே குறித்தது இவற்றிற்குரிய சொற்கள். நாம் அறிய வேண்டியவை:

- 1) இது என்ன நிலை.
- 2) முன் நிலையினின்று இது எப்படி வந்தது.
- 3) அடுத்த நிலையை எப்படி எட்டியது.
- 4) ஏன் இந்த மாற்றம்.
- 5) இவற்றிற்குரிய தத்துவங்கள், சொற்கள், விளக்கங்கள், விபரங்கள் எவை?

இவையும் நாலைப் படிக்கும்முன் அறிய வேண்டியவை. பல முறைகள் படித்தால் ஓரளவு புரியும். (உ-ம்):- மனம்.

- சத்திய ஜீவியம் இரண்டாகப் பிரிவதால் இடையே மனம் எழுகிறது.
- இரண்டாகப் பிரிவது அகம், புறம் என்ற மாறுதல்.
- அதுவே காலத்தைக் கடந்தது, காலத்துள் உள்ளது என்ற நிலைகள்.
- சமஸ்கிருதத்தில் பிரக்ஞா, விராடம் என்பர். அச்சொற்களுக்கு மரபுக்குரிய சிறிய பொருளிருப்பதால் நாம் பயன்படுத்த முடியாது.
- மனம் சிருஷ்டியில் முடிவான கருவி.
- வாழ்வும், ஜூடமும் சிருஷ்டிக்குரியவையல்ல, மனம் உற்பத்தி செய்தவை.
- மனம் பகுதியான கருவி.
- மனம் அஞ்ஞானமுடையதல்ல, அஞ்ஞானத்தைப் பெறக் கூடிய கருவி.
- மனத்திற்குரிய ஆத்மா மனோமய புருஷன், சாட்சி புருஷன் எனவும் கூறப்படும். இது உள்மனத்தில் உள்ளது. தியானத்தால் இதையடைந்தால் பிரம்மத்தையடைந்து மோட்சம் பெற உதவும். சமர்ப்பணத்தால் அடைந்தால் சைத்திய புருஷனை அடைந்து சத்திய ஜீவியம் அடைய உதவும்.

(3) அகந்தை அழிய வேண்டும் என்பது நமக்கு அடிப்படை

அகந்தையென்றால் என்ன? அது என் அழிய வேண்டும்? எப்படி அழிப்பது? கர்வம், திமிர் போன்ற குணங்கள் உடையவனை அகங்காரம், ஆணவம், அகந்தையடையவன் என்கிறோம். கர்வப்பட மனிதன் பிரியப்படுகிறான். பணம் வந்தால் திமிர் வருகிறது. பதவி வந்தாலும் திமிர் எழுகிறது. நாகரீகம் என நாம் அறிந்தது மரியாதை, அடக்கம், பிறரை கண்ணியமாக நடத்துவது. நாகரீகத்திற்கு அடக்கம்

அவசியமானால், யோகத்திற்கும் அவசியமா? உடலால் வாழ்ந்த மனிதன் நாகரீகம் பெற்று உயிராலும், அறிவாலும் வாழ்கிறான். ஆன்மாவை நாடுபவர்கள்கு நாகரீகம் மேலும் அவசியம். ஆனால் நாம் காண்பது என்ன? பெரிய இடம் எனில் கர்வமும், திமிரும்தான். மகான், ஸவாமி எனில் சிலர் சாது, சிலருக்குப் பிரபலமிருக்கும். பொதுவாக ரிஷிக்குக் கோபம் வந்தால் சபித்து விடுவார். கோபத்திற்குப் பேர் போன ரிஷிகள் உண்டு. கடவுள்களும் சபிப்பதுண்டு. இதுநாள்வரை நாம் கேட்டது கடவுளுக்குப் பயந்து நடக்க வேண்டும். தெய்வம் கோபித்துக் கொள்ளும். தெய்வ குற்றம் என்பவை நமக்குப் பயமுட்டி, பக்தியை அளித்தன. இதில் உண்மையென்ன? தெய்வம் தண்டிப்பதில்லை. சிறு தெய்வங்கள் தவறாது தண்டிக்கும். அன்னை எவரையும் எப்பொழுதும் தண்டித்ததில்லை. அன்னையை விட்டகன்று, அந்த வசதியை இழந்து குறுகி சிறுத்துப் போவதுண்டு. அது அன்னை செய்வதில்லை. அன்பர் அறியாமையால் செய்து பெற்றது.

பகவான் அகந்தையை நடைமுறை ஏற்பாடு என்கிறார். இதுகாறும் அகந்தை மனிதனுக்கு உதவியது. இனி தடை என்கிறார். குடும்பம் குழந்தை வளர் உதவுகிறது. பையன் பெரியவனானால் அவன் வளர்ச்சிக்கு குடும்பம் தடையாகும். இக்காரணத்தால் அகந்தை அழிய வேண்டும். எப்படி அழிப்பது? அகந்தை சுயநலமானது. சுயநலம் பரநலமானால் அகந்தை வலுவிழக்கும். நாம் பிறர் கோணத்தில் விஷயத்தை அறிந்து, பிறர் சௌகரியத்திற்காக செயல்பட்டால் அகந்தை அழியும். அகந்தையெனும் நாம், பிரபஞ்சமாவோம். யோகத்தில் ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவும் அடுத்த ஜீவாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து செயல்பட்டால் அகந்தை அழியும். அடுத்த கட்டத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் இணைந்து செயல்பட்டால் பரமாத்மாவாக வளரும். இவை அகந்தை அழியும் வகை. இதற்கடுத்த கட்டமும் உண்டு. அது பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்ம லோகம்.

(தொடரும்)

ஓஜிஜெஜெஃ

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஊரில் பெரிய குடும்பங்களுள் ஒன்றில் பிறந்த ஓரே பிள்ளை. தகப்பனார் ஊரில் பிரசிடெண்ட். பாட்டனார் தாலுக்காவில் பிரசிடெண்ட். தகப்பனார் காலத்தில் வீடுகள், கடைகள், சில ஊர்களில் நிலமிருந்தது. படிப்பு வரவில்லை. தறுதலை எனப் பெயர். குடும்பச் சொத்துகளை விற்று வீண் செலவு செய்தார். ஒரு சிறிய உத்தியோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். சுமார் 10 வருஷம்வரை அந்த உத்தியோகத்திற்குரிய வேலையை 1 மணி நேரமும் செய்ததில்லை. பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் ஊரில் உள்ள பெரியவர்கள் அனைவரும் பழக்கம். தற்சமயம் சிறிய வேலையிலிருப்பதால், வெட்கமில்லாமல் உதவி கேட்க முடியும். தம் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் பெரியவர்கள், தலைமை அதிகாரி உள்பட நெருங்க முடியாத அதிகாரிகளையும், பெரிய மனிதர்களையும் நெருங்கும் நிலைமை இருந்ததால், ஸ்தாபனத்தில் உள்ள எவருக்கும் உதவி செய்ய முடியும். அவர்கள் இவர் வேலையைச் செய்து கொடுத்து விடுவார்கள். தம் வேலையும் தெரியாது. செய்ததுமில்லை. புதிய சட்டம் வந்தவுடன், இந்த வேலைக்குப் பிரமோஷன் பெற்று குமாஸ்தாவானார். இவர் உறவினர் ஒருவருக்கு 100 ஏக்கர் நிலம். இவரை அழைத்துப் போய் தம்முடன் வைத்திருந்தார். பையன் திறமையைக் கண்டு, தமக்கு உதவியாக இருப்பான் என நினைத்து அழைத்துப் போனார். வந்தபின் அவனுடைய திருட்டு புத்தி தெரிந்தது. பணம் திருடாவிட்டால் வேலையைத் திருடும் புத்தி அதிகம். அவனைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். கொஞ்சநாள் கழித்து மற்றோர் உறவினர் 50 பஸ் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தவர், அதேபோல் ஆசைப்பட்டு இவரை அழைத்துப் போனார். பையனுக்கு சொந்தமாக 50 பஸ் ஒன்றாக இருக்கும் திறமையுண்டு. ஆனால் மனத்தில் திருட்டு எண்ணம். அவரும் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். மற்றோர் உறவினர் தம் 200 ஏக்கரைப்

பராமரிக்க அழைத்துப் போனார். இவர் அங்கே தங்குவதேயில்லை. காலையில் நிலத்தைவிட்டு 5½ மணிக்குப் போய்விட்டு, மாலை 8½ மணிக்குத்தான் வருவார். வேலையைத் தட்டிக் கழிப்பதில் திறமைசாலி. தில்லுமூல்லுகள் எல்லாம் தெரியும். இதமாகப் பேசுவார். வார்த்தையால் மாட்டிக் கொள்ளாமாட்டார். இங்கும் திருடிச் சாப்பிட்டதுபோக வேறு பலன் இல்லை. 10 வருஷமிருந்தார். தெய்வத்திற்கே அவர் செய்யும் அட்ரேழியம் பொறுக்கவில்லை போலும். எல்லாம் தெரிந்தும், இவரை அனுப்பவில்லை. தாமே போக வேண்டும் என்றார். அவர்கள் போக வேண்டாம் என்றார்கள். வெளியில் போனார். பழைய தரித்திரம் பிடுங்கித் தின்னும் நிலையில் குடும்பம் சீரழிந்து நின்றார்.

இவர் சென்ற இடங்களைல்லாம் பெரிய இடங்கள். நாணயமாக வேலை செய்திருந்தால் அவர்களுக்குச் சமமாக வந்திருக்கலாம், தட்டிக் கழிக்கும் தம் சாமரத்தியத்தை தாமே மெச்சிப் பெருமைப்படுபவர் இவர். தாம் செய்வன அத்தனையும் திருடு என்றறிந்தவர்.

இப்படிப்பட்ட சாமரத்தியமுடையவர்கள் unconscious தம்மையறியாமலும் இருப்பதுண்டு. தாம் செய்வது தவறு என்றறியாமல் இருப்பதுண்டு. தம் செயல் சரியானது என்று நினைப்பதும் உண்டு. அதிகம் படித்தவர் ஒருவரை ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தில் அழைத்துப்போய் மேலும் படிக்கச் சொன்னார்கள். முக்கியமான, முதன்மையான பொறுப்பை அளித்தார்கள். வசதிகளும், உரிமைகளும் கொடுத்தார்கள். ஸ்தாபனத்தை அபிவிருத்தி செய்ய அழைத்து வந்தார்கள். இரண்டு வருஷம் தம் படிப்பை மேற்கொண்டார். அதன் பிறகு தமக்கு இந்த வேலை தெரியாது என்று சொன்னார். அதை ஏற்றுக்கொண்டு, வேறு சில பொறுப்புகளைக் கொடுத்தார்கள். அதுவும் வாராது என்றார். சரி அழைத்து வந்தவரைத் திருப்பி அனுப்பக் கூடாது என்று ஏதாவது வேலை கொடுக்க வேண்டும் என முக்கியமான பொறுப்பை, தினமும் 1 மணி நேரம் செய்யும் வேலையைக் கொடுத்தார்கள். அந்த வேலையைச் செய்ய சோம்பேறித்தனமாக, வேலையையே சுருக்கி விடுவார். 1 நாள் செய்யும் வேலையை

1 மாதத்தில் முடிப்பார். அடுத்த ஆண்டு அதே வேலையை 3 மாதத்தில் முடித்தார். பிறகு அந்த வேலைகளைத் தமக்குக் கீழே இருப்பவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு, எந்த வேலையையும் செய்வதில்லை என முடிவு செய்தார். இதுபோல் 10 வருஷமாகக் காலம் தள்ளினார். இவர் அபாரத் திறமைசாலி, அதிகம் படித்தவர். இவர் வேலையை மற்றொருவர் ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் நாட்டில் பிரபலமானார். வெளிநாடுகளில் பிரபலமானார். உலகில் புகழ் வாய்ந்தவர்களுடன் சேர்ந்து வேலை செய்தார். தினமும் ரூ.50,000 சம்பாதிக்கும் திறமையைக் கற்றார். இத்தனையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர், தம் சோம்பேறித்தனத்தின் ரூசியை மட்டும் அனுபவித்தார். தாம் நல்லவர், தாம் செய்வது சரி என்ற நினைவுடையவர் இவர். தாம் ஏமாற்றுவதாகவே அறியாதவர்.

தன்னை உணர்ந்தால் யானை பலம் வரும். தான் செய்யும் தவற்றை உணர்ந்தால் அதைவிட அதிக பலம் வரும். அபாரத் திறமையுள்ளவர். தம் திறமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாகத் தம்மை உணர்ந்து, பொறுப்பை ஏற்று, கடமையைச் செய்தால், முதன்மை ஸ்தானத்திற்கு வருவார்கள்.

தம் வீட்டில் இருக்கும் fan விசிறியை எவரும் போடக் கூடாது. ஒரு கதவு உள்ளே தாளிடப்பட வேண்டும். அதற்கு வெளியேயுள்ள தள்ளும் கதவு ழட்டப்பட வேண்டும். காம்பவுண்டில் உள்ள கேட்ட முடித் தாளிடப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால் ஆர்ப்பாட்டமாகும். ஆனால் தாம் வேலை செய்யும் இடத்தில் வெளியே போகும்பொழுது இப்படிப்பட்ட மூன்று கதவுகளையும் அகலமாகத் திறந்து போடுவது, எங்கு இருந்தாலும் (fan, light) விசிறி, விளக்கு போடப்பட்டால் இரவு முழுவதும் நிறுத்துவதில்லை. மறுநாள் வந்து அவை ஒடுவதைப் பார்த்து ஏனமாகச் சிரிக்கும்பொழுதும், தவறு தெரிவதில்லை என்பவர்கள் மாறினால் 1000 மடங்கு முன்னேற்றம் உண்டு.

தகப்பனார், தாயார், குணங்கள் அப்படியே பிள்ளைகளுக்கு இருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இதற்கு அடிப்படையான சட்டங்கள் பல உண்டு.

- மனிதனுக்கு இருவிதமான (நல்லது, கெட்டது; வலிமையானது, பலவீனமானது...) குணங்கள் கலந்திருக்கும்.
- அவற்றுள் ஓன்று வெளிப்படும், முன்னே வரும், மற்றது மறைந்திருக்கும், மனிதன் முயன்று அதை மறைப்பான்.
- முன்வரும் குணம், பிறவிக்குப் பிறவி வளர்ந்து வரும்.
- ஒரு குணத்தின் வளர்ச்சி முடிந்துவிட்டால், இனி மனிதன் எந்தப் பிறவியிலும் அந்தக் குணத்தை அனுபவம் மூலம் பெற முயல மாட்டான்.
- ஓன்று முடிந்துவிட்டால், அடுத்த குணத்தை அனுபவிக்கப் பிறவி எடுப்பான்.
- அல்லது முடிந்த குணத்திற்கு நேர் எதிரான குணத்தை அனுபவிக்க ஆரம்பிப்பான்.
- எந்த ஒரு குணமும் ஒரே பிறவியில் முழு அனுபவத்தைக் கொடுப்பதில்லை.
- ஒரு குணம் பல அம்சங்களாகப் பிரிந்து ஒரு பிறவியில் ஒர் அம்சத்தை மட்டும் பெற உதவும்.
- ஆன்மாவின் குணம் அடுத்த பிறவியில் தொடர்வதைப் போல், அடுத்த தலைமுறையிலும் தொடரும்.
- தகப்பனார் பொறுமைசாலியாக முனையும்பொழுது, அவசரம் தலை தூக்கினால் அதை அவர் முனைந்து மறுத்தால், மறைத்தால், பிள்ளையிடம் அது வெளிப்பட்டு, பிள்ளை அதிக அவசரக்காரணாக இருப்பான்.
- பெற்றோர் மறைக்கும் குணங்கள், பிள்ளையிடம் வெளிப்படும்.
- ஒரு பெரிய ஆத்மா உற்பத்தியாக இறைவன் பல தலைமுறைகளில் ஒரு குடும்பத்தில் முயன்று, ஒவ்வொரு தலைமுறையைவிட அதிகத் திறமையுள்ள ஒருவனை உற்பத்தி செய்து, நெடுநாளைக்குப்பின் ஒரு பெரிய ஆத்மா பிறக்கிறது.

- ஒரு பெரிய ஆத்மாவை உற்பத்தி செய்து விட்ட குடும்பம், அநேகமாக அத்துடன் பெயர் தெரியாமல் அழிந்துவிடும்.
- ஓர் ஆத்மாவை அப்படி உற்பத்தி செய்தபின், அந்தக் குடும்பத்தால் சிறப்பான எவரையும் உற்பத்தி செய்ய முடியாது.
- பெற் ரோருக்குள் குணம் குழந்தைகளிடம் அதிகமாகவும் காணப்படும். குறைந்தும் காணப்படும். அது அந்தக் குணம் அவர்களில் வளர்கிறதா, தேய்கிறதா என்பதைப் பொறுத்தது.
- பெற்றோருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் சுபாவும், குணம், நடத்தை இவற்றுள் உள்ள தொடர்புகள் இருவகையின். 1) பிறப்பால் 2) வளர்ப்பால்.
- ஒரு பிள்ளை அல்லது பேரப் பிள்ளையில் தகப்பனாருடைய ஆண்மா தன் வளர்ச்சியைத் தொடர முடிவு செய்தால் மேலே சொன்ன தொடர்பு ஆண்மா மூலமும் வரும்.
- எல்லாம் நடக்கும் (sense of material security) என்ற தெம்பு சொத்து மூலம் வரும்.
- எனக்கு எல்லாமிருக்கின்றன (emotional security) என்ற நிம்மதி அளவுகடந்த அன்பைப் பெறுவதால் வருவது.
- பிறப்பால் பெறுவதை வளர்ப்பால் உயிர்ப்பிக்கின்றோம்.
- வளர்ப்பால் உயிர் பெற்றதற்குச் சமூகம் உருவும் கொடுக்கிறது.
- பிறப்பு, பூர்வ ஜென்மம், வளர்ப்பு, சூழ்நிலை, சொந்த அறிவு மனிதனை நிர்ணயிக்கின்றன.

குமாஸ்தாவாக இருந்து 50 வருடத்திற்குமுன் ஒருவர் டெபுடி கலெக்டரானார். இவர் இனிமையாக, மிருதுவாகப் பழகுவார். இனிமையால் முன்னுக்கு வந்தவர். மகன் கல்லூரி ஆசிரியரானான். வெகு சிரமப்பட்டு, கெஜைட் பதவிக்கு நேரடித் தேர்வில் வெற்றி பெற்றான். தகப்பனார் வாழ்விலுள்ள இனிமை,

மிருதுத் தன்மை, முன்னேற ஆசை ஆகியன மகன் வாழ்வில் அதிக அளவில் தொடர்ந்தன. கெஜைட் பதவி பெற்றால், இலாக்காவில் டெராக்டராக வர முடியும். ஆசை தொடர்ந்தது. நல்ல குணம் வளர்ந்து உதவியது. I.A.S. கிடைத்தது. செக்ரட்டியாக ரிடையர் ஆனார்.

N.G.O.-வின் மணைவி, இலாக்கா I.G. குடும்பத்துடன் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு வந்தபொழுது I.G. மணைவியைச் சந்தித்தார். N.G.O. நிலையிலுள்ளவர்கள் I.G. அளவிலுள்ளவர் முன் நின்று பேச பயப்படுவார்கள். இந்த அம்மையார் சில ஆண்டுகள் கழித்து I.G. மணைவியை அவர் வீட்டில் சந்தித்தார். I.G. மணைவி இவரை நினைவு வைத்திருந்தார். பிரியமாக உபசரித்தார். இவருடைய தாயார் ஒரு மிட்டாதாருடைய மூத்த பெண். அபாரத் திறமைசாலி. தாராள குணமுள்ளவர். தாயின் தெரியமும் தெளிவும் பெண்ணிடம் காணப்பட்டன.

ஒருவருக்கு ஏராளமான பெண்கள் தொடர்பு. அவருடன் பிறந்தவர்க்கு அந்த குணமேயில்லை. இவருடைய தகப்பனார் வைப்பாட்டி வீட்டிலேயே வாழ்ந்து, அங்கேயே இறந்தார். உடலை மட்டும் வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். தகப்பனார் குணம், ஒரு பிள்ளைக்கு அப்படியே இருக்கிறது. இவரது உடன் பிறந்தவர் பேரப் பிள்ளைகளில் ஒருவர் இவரையும் தாண்டி விட்டார். 3, 4 தலைமுறைகளில் குணம் நிற்கிறது. வளர்கிறது.

ஒரு சமூகத்தினருக்கு அரசியல் அதிகாரம், செல்வம், தலைமை அதிகமாக இருந்தன. அவர்களுக்குப் பல திறமைகளிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று தகராறு தீர்ப்பது. அதிகாரம், செல்வம், தலைமை அனைத்தும் அழிந்து மூன்று தலைமுறையானபின், இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் கடைக்குமாஸ்தாவாக இருந்தார். ரூ.5-இல் ஆரம்பித்து ரூ.30 வரை சம்பளம் உயர்ந்தது. குமாஸ்தாவின் நாணயத்திற்காக 1 ரூபாய் இலாபத்தில் அவருக்கு $1\frac{1}{2}$ பைசா(காலனா) பங்கு கொடுத்தார்கள்.

(தொடரும்)

ங்கெள்வேல்

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

லலிதா, ருக்கு

கு.ப.ராஜகோபாலன் ‘வேரோட்டம்’ என்ற கதையை முடிக்காமல் விட்டுவிட்டார். லலிதா அதன் கதாநாயகி. தி. ஐனகிராமனுடைய “அன்பே, ஆரமுதே” என்ற கதையில் ருக்மணி கதாநாயகி.

- அன்னையை அறிந்த புதிதில் எல்லாப் பிரார்த்தனைகளும் பெருவாரியாகப் பலிப்பதைக் கண்டு அன்பர் ஆச்சரியப்படுவதுண்டு.
- விடியா ஒடிப்போன பொழுது வீட்டில் எவருக்கும் பிரார்த்தனை செய்யத் தோன்றவில்லை. அது வளமான நாடு.
- பொதுவாக ஒரு கஷ்டம் வந்துவிட்டால் நம்மவர்கள் பெரும்பாலும் பிரார்த்தனை செய்வார்கள். அது போன்ற பிரார்த்தனைகள் பலிப்பதில்லை.
- எத்தனை முறை எத்தனை பிரார்த்தனை பலிக்காவிட்டாலும் தமிழர்கள் பிரார்த்திக்கத் தவறுவதில்லை.
- வசதி வரவரப் பிரார்த்தனையும் குறையும். கோவில்களுக்குப் போவதும் குறையும். ஜாதகம் பார்ப்பது வளரும். வசதி அதிகமானால் ஏற்கனவே பிரபலமான கோவில்களுக்குப் பெருமையாகப் போவது வளரும்.
- ஏழை, பணக்காரன், சிறு வயது, முதியவர், படித்தவர், படிக்காதவர் எவருடைய ஆழத்திலும் பக்தி நம்பிக்கையுண்டு. பிரார்த்தனை நம்பி செய்வது பெரிய கஷ்டம். பெரிய வாய்ப்பு வரும் பொழுதுதான் பெரும்பாலும் அது பலிப்பதில்லை. பலிக்கவில்லை என்பதால் நம்பிக்கை போவதில்லை.
- சாதாரண மனிதர்கள்க்குப் பொறுமை இயல்பாக உண்டு. கெட்ட எண்ணம் என்பது பெரும்பாலோர்க்கு இல்லை.

மனஸ்தாபம், வெறுப்பு வந்தால் கெட்ட எண்ணம் சகஜமாக வரும்.

- தேவாரம், திருவாசகம், பிரபந்தம், ஸ்லோகம் பக்தியுள்ளவர் வழக்கமாகச் சொல்வார்கள். அதற்கும் காரியம் நடப்பதற்கும் தொடர்பு என்று இருக்காது.
- திருமணம், பரிட்சை, வேலை, ஆபத்திலிருந்து தப்ப தவறாது பிரார்த்திப்பார்கள். அரி பொருளாகப் பலிக்கும்.
- கெட்ட சிங்கனையே இல்லாமல், சுறுசுறுப்பாக, கடமைகளைப் பொறுப்பாகச் செய்யவர் பக்திமான்களாக இருந்தால் எப்படிச் செயல்படுவார்கள்? அவர்கள் குணத்திற்கும், வாழ்க்கைக்கும் என்ன தொடர்பு எனப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அரிது. ஆனால் எவ்வளவு அரிதானாலும், அது இல்லாமலில்லை. அது அவர்கள் வாழ்வைச் செழிப்பாக்கும். ‘வேரோட்டம்’ என்ற கதையில் கதாநாயகன் சந்திரசேகரன் தகப்பனார் அது போன்றவர்.
- அன்னை பக்தியில் அருகேயுள்ளவரைவிட வெகு தூரத்திலுள்ளவர் ஆயிரமாயிரம் மடங்கு வாழ்க்கைப்பலன் பெறுவது கண்கூடு. நான் அதைப் பற்றி ஓரளவே அறிவதால் விளக்கமாக எழுத இயலாது. அதன் முக்கிய கருத்துகள்:
 - அருகில் உள்ள பொழுது அனைவர் குறையும், முக்கியமாக முக்கியமானவர் குறை அதிகமாகத் தெரிவதால் அது அருளை ரத்து செய்யும்.
 - அன்னை வரும் சந்தர்ப்பங்கள், நிகழ்ச்சிகள், கட்டங்கள், நேரங்கள், மனிதர்கள் குறை மனத்தில் படாமலிருப்பது அருள் செயல்பட உதவும். தூர இருக்கும்பொழுது அவை தெரிவதில்லை. அருள் அன்னையிடமிருந்து வருவதே தெரிவதில்லை. எனவே திறமை அளவுகடந்து பலிக்கிறது.
 - வேண்டியவர்மீது எழும் நல்லெண்ணம் முதலில் அவர் நல்லெண்ணத்தையும் பிறகு அவர் கெட்ட எண்ணத்தையும் செயல்பட வழி செய்யும்.

- தீவிர நல்லெண்ணம் உடனே அடுத்தவர் கெட்ட எண்ணம் செயல்படவும் நாள் சென்று அளவுகடந்து நல்லதாகப் பலிக்கவும் உதவும்.
- நல்லது செய்ய முனைந்து நண்பரை நெருங்கினால், தவறாது கிராக்கி செய்வார். நமக்குக் கஷ்டம் வர பிரியப்படுவார்.
- நம் நல்லெண்ணம் தானே செயல்படும். முனைந்தால் அகந்தை முன்னுக்கு வரும்.
- நல்லது தவறாது. வீண் போகாது. ஆனால் நமக்கு அது குறைவு. தூரத்திலிருந்தால் நம் கெட்ட எண்ணம் செயல்படாமல் அன்னையின் அருளும், பிறர் நல்லெண்ணமும் அபரிமிதமாக நம் திறமை மூலம் பலன் தரும்.
- ‘சோற்றுக்கணக்கு’ என்ற கதை Sincerity - உண்மை தோற்பதில்லை என்கிறது.
- வேரோட்டத்தில் லலிதா நல்ல பெண். நல்ல ஆசாரமான சாஸ்திரிகள் குடும்பத்துப் பெண். கிளியாக வளர்ந்தவள். தவறே அறியாத மனமுடையவள். பிறரைக் கடுமையாக நினைக்க முடியாதவள். தனக்கு வேண்டியதை தீவிரமாக, நல்லெண்ணத்துடன் முழுமூச்சுடன் நாடுபவள். 1940-இல் எழுதிய கதை. அன்று கல்யாணமானபின் மனைவியைக் கணவன் கூப்பிட்டால் அதை வீட்டார் விரும்பாத நாள். பெண்கள் ஆண்களுடன் காலேஜிலும் பேசாத நாள். அன்று லலிதா சந்திரசேகரனுடன் ஹாஸ்டலை விட்டு வீடு எடுத்துக் கொண்டு குடும்பம் செய்வது கற்பனைக்கெட்டாத புரட்சி. அதைக் கேள்விப்பட்டு பையனைத் தேடிவந்த தகப்பனாரை பெண் வரவேற்கிறாள். சற்று தாமதித்து அவளை ஏற்றுத்துப் பார்த்த 60 வயது சாஸ்த்திரி மனம் மாறி குழந்தாய் என்கிறார். இவள் சாக்ஷாத் அம்மணி, இவள் உள்ள இடத்தில் தவறு நடக்காது என நினைக்கிறார். இது போன்ற நிகழ்ச்சியை

- வாழ்க்கையிலும், கதையிலும் காண்பது அரிது. அன்பர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் எதிரி மனம் மாறிச் செயல்பட்டது நிறைய நிகழ்ச்சிகளுண்டு.
- பழைய கட்டுப்பெட்டி ஆனாலும் மனம் பூரணமாக உண்மையாக இருக்கும் நல்லவருக்கு அவர் செய்யும் எந்தக் காரியத்தாலும் தீங்கு வாராது எனக் காட்டும் கதையிது. இவரே அன்னை அன்பரானால் என்ன நடக்கிறது என்பதை ஏராளமாக நான் எழுதியிருக்கிறேன்.
- ருக்மணி 13 வயதுப் பெண். திருமணத்தின் முன்னாள் மாலை மாப்பிள்ளை ஓடிப்போய் சன்னியாசி ஆகிறான். அவள் வேறு திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் படித்து தங்கைகட்கு திருமணம் செய்து கல்லூரி ஆசிரியையான பின் 30 ஆண்டுகள் கழித்து அவரைச் சந்தித்து அவருக்கு பணிவிடை செய்யும் பெண்ணாகிறாள்.
 - எந்த நாட்டிலும், எந்தக் காலத்திலும் பெண் மனம் இப்படிச் செயல்படும்.
 - நம் நாட்டில் ஏராளம். இது நம் நாட்டுப் பெண் பெற்ற பேறு.
 - குரு, சிஷ்ய உறவிலும் இதைக் காணலாம்.
 - குடும்பத்தில் அரிபொருளாக அண்ணன், தறுதலை தம்பிகட்கு துரோகத்தை மீறிப் பெரு உதவி செய்வதுண்டு.
 - இது இந்திய நாட்டில் அபரிமிதமானது. உலகெங்கும் ஒரளவுண்டு.
 - ரோட்டில் அன்னை ஒருவரைச் சந்தித்து ‘அரவிந்தர் வீடு எது?’ எனக் கேட்டு பதில் பெற்று அத்துடன் அவர் விலாசத்தையும் பெற்று மாதாமாதம் அன்னை கடைசி வரை அவருக்கு நன்றிக்கடிதம் எழுதி அத்துடன் ஒரு தொகையும் அனுப்பியது அன்னை நன்றி செலுத்திய வகை.
 - அன்பு, அமிர்தம், அபரிமிதமாகி, அனந்தமாகும் கட்டுரையின் ஒரு பகுதியில் நல்லெண்ணத்தின் பல

அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டு அது பயன்படும் வகைகளை எழுதியுள்ளேன்.

- என்னைமே நல்லதில்லை என அன்னை கூறும் பொழுது நல்லென்னைம் எழுவது எப்படி? அது அகந்தையின் முனைப்பே தவிர நல்லதில்லை என்பது விளக்கம்.
- ஒருவர் படும் சிரமத்தைக் கண்டு அதை விலக்கும் திறமை நல்லென்னைத்தால் செயல்பட்டால் அது அவர் எதிர்ப்பை மீறி, குழலை மீறி, அவர் அறியாமையை மீறி அவர் கெட்ட என்னைத்தை மீறி, அவர் துப்புக் கெட்டதை மீறி நல்லென்னைம் நினைத்தது முற்கட்டத்தில் பலித்து, அடுத்த கட்டத்தில் குறை நிறையாகி, பெரும் வெற்றியாகி, உடல் நோய் தீர்ந்து, எழுதாத பரிட்சை II class-இல் பாஸாகி, பெரு வேலை கிடைத்து, பதவி உயர்வு வந்து, அமெரிக்கா போனதைப் பற்றி எழுதியுள்ளேன். அன்னை ஜீவியம் அத்தனை சக்தி வாய்ந்தது. அவரும் நல்லது செய்தவருக்கு பொறாமையால் கெடுதல் செய்யத் தவறவில்லை.
- அன்னை ஜீவியம் Mother's Consciousness-இலிருந்து நல்லென்னைம் நல்லென்னமாக மட்டுமிருக்க முயல்பவர் அபரிமிதமான செல்வத்தை அளவுகடந்து உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்பது என் நம்பிக்கை. அது உலகில் பலித்த வகையை பிறர் அறியும்படி விளக்குவது இயலாது.
- அந்தச் செல்வம் தவறாது.
- அது அடிப்படையாக அமைந்தால் யோகம் தவறாது பலிக்கும்.
- இந்த அம்சம் அன்பர் வாழ்விலும், உலகிலும் செயல்பட்டதை அன்னை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(தொடரும்)

ஒலைக்கீலை

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகங்நாதன்

39. நாம் இதுவரையில் ஒன்டவனிடமிருந்து அனுபவித்த அருளுக்குரிய நன்றியறிதலால் நம் நெஞ்சத்தை நிரப்பினோம் என்றால் அப்படிப்பட்ட நன்றியறிதலுக்கு வானிகலை கூட Response வழங்கும். அதாவது மழு கூட நாம் கேட்கும்பொழுது நமக்காகப் பெய்யும்.

மனம் ஒருமித்த நேரம் மகேசன் அதை அறிவான். அறிவதை ஏற்றுச் செயல்படுவான் என்பது ஆன்மீக உண்மை. நன்றியறிதல் எனப்படுவது மனச்சாட்சி. ஆண்டவனை அன்பாக அறிதல் எனப்படும். மனம் ஜீவனில் ஒரு பகுதி. எனினும் உயர்ந்த பகுதி. நெஞ்சிலும் மனம் புதைந்துள்ளது. உடலின் ஆழத்திலும் மனம் உண்டு. பூரணயோகத் தத்துவப்படி மனம் என்பது பிரிவினைக்குரிய கருவி. என்றாலும் அதுவும் ஐக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பிரிவினையிலும் மனம் வெளிப்படுத்துவது ஐக்கியமே. மனம் இத்தத்துவத்தை வெளியிடுவதில் உடலில் அத்தத்துவம் பூர்த்தியாகிறது என்று பகவான் கூறுகிறார். குடும்பம் என்பது உலகினின்று பிரிந்த நிலையை ஏற்று வெற்றி பெற்றால் குடும்ப இலட்சியம் பூர்த்தியாகும். பிரிவினையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட இக்குடும்பத்திற்கும் ஆழ்ந்த அடிப்படையான்றுண்டு. அது நாடு (அல்லது) உலகம் ஒன்றுபட்டு உயர்வது. உலக ஒற்றுமையைப் பிரிவினையால் பூர்த்தி செய்வது குடும்பம். குடும்பத்தை ஒழுங்காக நடத்துவபன் நாட்டை ஆளத்துக்குள்ளவன். குறள் இதே கருத்தைத் தலைப்பாக மாற்றிக் கூறும்பொழுது ‘கற்படைய நங்கை பெய்யெனப் பெய்யும் மழை’ என்கிறது.

உலக வழக்கில் கற்பு பெண்ணுக்கு ஏற்ற நெறி. பெண்கள் பிள்ளையைப் பெறுகிறார்கள். பிள்ளை வளரும்வரை கணவன் அவளையும் பிள்ளையையும் காப்பாற்ற வேண்டும். பெண் பிள்ளையை வேறொருவனுக்குப் பெற்றால் கணவன்

அப்பிள்ளையைப் பாதுகாக்க மாட்டான். கணவன் அவன் குழந்தையைக் காப்பாற்ற அவன் குழந்தைகளை அவனுக்கு மட்டும் பெறுவதை உலகம் கற்பு எனக் கூறுகிறது என்று ஓர் பிரபல சரித்திர ஆசிரியர் கூறுகிறார். அதன் உண்மையை ஆராயும் கட்டுரை இது அல்ல. இந்தியா ஆன்மீக நாடு. இங்கு ஞானம் தேடுவது ஆத்மா. வீரம் போற்றுவது ஆத்மா. வாழ்வு வாழ முயல்வது ஆத்மாவின் வாழ்வு. சேவை ஆத்மா ஆத்மாவுக்குக் செய்வது. எனவே,

பெண் தன் கற்பை ஆன்ம விளக்கமாக ஏற்று அவனுடைய ஆவித் துணையாகிறாள்.

ஆன்மாவுடன் இணையும் வாழ்வு, வாழ்வின் ஆன்மாவுடன் இணைவதால் அது பூரணம் பெறுகிறது.

பூரணமான நிலை, பெண்ணின் மனநிலை.

பூரணம் தேடுவதோ, நினைப்பதோ கஷணத்தில் பூர்த்தியாகும்.

மழை பெய்யும்.

‘நன்றியறிதல்’ பிரபஞ்சத்தில் சமீபத்தில் தான் ஐனித்தது என்று அன்னை ஒரு கதை எழுதியிருக்கிறார். குறள் நன்றியைப் பாராட்டியவிதம் பாராட்டுக்குரியது. இதுவரை பெற்றதற்குரிய நன்றி இனி வர வேண்டியதைத் தரும் எனத் தலைப்பு கூறுவது பேருண்மை. உலக வாழ்வு கர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது என்பது ஆழ்ந்த உண்மை. பகவான் அதைக் கடந்த நிலையில் வாழ்வு கர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டால், கர்மம் ஜீவனுக்குக் கட்டுப்பட்டது என்கிறார். முன்கூறியது ஆழ்ந்த உண்மையானால்,

இகு அகைக் கடந்த ஆழ்த்தில் அகன்று விரியும்
பிரபஞ்சத்திற்குரிய பேருண்மையாகும்.

முழுமை எங்கிருந்தாலும் அந்த அளவில் அது பூரணமாகப் பலிக்கும். பெண்ணுக்குக் கற்பைப் போல் ஆணுக்கு நாணயம் உண்டு. நாணயமான ஆடவன் வாழ்வின் உச்சிக்குப் போகத் தவறியதில்லை. காந்திஜி, நேரு போன்றவர் பெரிய ஆத்மாக்கள்.

அலெக்ஸாண்டர், மேனன், காமராஜ், அனந்தராமன் போன்றவர் அடுத்த நிலைக்குரியவர். எந்த ஊரிலும் சர்வர் ஹோட்டல் முதலாளியானது, காவல்காரன் தோப்புக்கு உடையவனாவது, கிளீனர் பஸ் முதலாளியானது, தொண்டன் தலைவனாவது ஏராளமாக உண்டு. அவை சுட்டிக் காட்டும் ஆன்மீக உண்மைகள், வாழ்வின் சத்தியங்கள், மனம் ஆழ்ந்து ஏற்ற நம்பிக்கைகளைக் காட்டும். எதிரானவற்றையும் காண்கிறோம். தர்மபுத்திரரையே தர்மம் காக்கவில்லை. ஹரிச்சந்திரன் பட்டபாடும், நளன் அனுபவித்ததையும், நல்லதங்கான் அனுபவித்த கொடுமையையும், அகிம்சையைப் பாராட்டிய மகாத்மா வன்முறைக்கு இரையானதையும் காண்கிறோம். இவையும் உண்மை. ஆனால் பகுதிக்குரிய உண்மைகள் இவை. நன்றி முழுமைக்குரிய உண்மை. நன்றிக்குப் பலன் பூரணமானது, தவறாதது, தவற முடியாதது. அதற்கும் விதிவிலக்குண்டு. நன்றியறிதலை, அறியாமையால் கெட்ட எண்ணமுள்ள பெரியவர்க்கு அர்ப்பணம் செய்தால் நன்றியறிதல் தன்னை அழித்துக் கொள்வதுடன், அவனையும் சேர்த்து அழிக்கும். அதன் அஸ்திவாரத்திலும் உண்மை, அறிவு, ஞானம், விவேகம், தெளிவு, Common Sense ஒரு சொட்டு இருந்தால் அறிவு பூரணம் பெறுவதை கடைசி கட்டத்தில் தடுக்கும். கொடுமைக்கு ஆளானவன் ஓடிப்போய் பெருஞ்செலவும் திரட்டி அதை கொடுமை செய்தவரே ஆள அனுமதித்தபொழுது 51 பஸ் ஒரு பஸ்ஸாயிற்று. அந்த ஒரு பஸ்ஸாம் அறிவுதை Common Sense தடுத்தது.

Privacy, பிறர் விஷயத்தை அறிய முயல்வது தவறு என்ற உயர்ந்த கொள்கையும் அர்த்தமற்று உயர்ந்த குடும்பத்தை நாசம் செய்வதை கிட்டியின் இரகச்சயம் செய்தது. அதையும்மீறி அருள் செயல்பட்டு அனைத்தையும் காப்பாற்றிய பின்னும் குடும்பம் அவர்கள் தவற்றை அறியவில்லை. எலிசபெத் விக்காம் அயோக்கியன் என்று அறிந்து விலகிய பின்னும் ஆழ்மௌம் அவனை இதமாக உணர்ந்து ‘not unwelcome’ எனவும், கையில் முத்தமிடவும் செய்தது மனிதன் எந்த அளவுக்கு

பொய்யின் ருசியை ரசிக்கிறான் என்று காட்டுகிறது. இந்திய சுதந்திரம் இந்திய கட்டுப்பெட்டிகளுக்குப் பலியாகி, பாக்கிஸ்தான் உருவாகியது. அதைமீறி சுதந்திய ஜீவியம் சுதந்திரத்தை முழு நாட்டிற்கும் கொடுத்தபொழுது, ‘வைதீக கட்டுப்பெட்டி’கள் முனைந்து காரிருளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்பட அனுமதித்து 20 லட்சம் உயிரைப் பலியாக்கினர்.

உலகம் முன்னேறவது உண்மை. உயர்ந்த கொள்கைகள் உருவாவதைக் காண்கிறோம். முன்னேற்றம், பின்னேற்றமாவதும் ஏராளமாகக் கண்ணில்படுகிறது. உடல் ஆட்சி செய்தபொழுது, இரத்தம் ஆறாக ஒடியது, குடலை மாலையாகப் போட்டுப் பெருமை பெற்றனர், போரில் புறமுதுகு காட்டாமல் வீர மரணம் எய்தினர். சித்ரவதை ‘இலட்சியமாயிற்று’, உடல் போய் உயிர் வந்தது. போருக்குப் பதில் ஆட்சி நிலவியது. அரசன் தெய்வமானான். முதலாளி ‘ஆண்டே’யானான். கணவன் புருஷனானான். கற்பு சிறந்து காலத்தையும், காலனையும் வென்றது.

நன்றி மன உணர்வு.

நன்றிப் பெருக்கால் அருள் மழையாகப் பொழியும்.

அது சுதந்திய ஜீவிய ஆட்சியாகும்.

மனம் Mind of Light ஆகும்.

பரிணாமம் யுகம் சூணமாகும்படி செயல்படும்.

(தொடரும்)

ஒஜைகைல்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நமக்கு எந்தக் கல்லடம் வந்தாலும், நாமே - உள்மனம் - அழைக்காமல் அது வாராது. மேல்மனம் கல்லடமாக உணர்வதை, உள்மனம் சந்தோஷமாக அனுபவிக்கிறது. சில சமயங்களில் அழைக்கிறது என்று பகவான் கூறுகிறார்.

அன்பர் அனுபவம்

திருமதி ஹேமா கணேஷ்குமார், யுஸ்ஸ

நான் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில், அன்னையை வழிபாடு அழைப்பு வந்து, முதல் தரிசனமே ஆத்ம தரிசனமாகக் கிடைத்த அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறேன்.

என் அப்பா, என்னிடம் ஏதாவது வழிபாட்டினை வளர்த்துக் கொள். தெய்வ வழிபாட்டில் ஈடுபாடு இல்லாவிட்டாலும் இந்த வயதில் ஒரு விளக்கை ஏற்றி வைத்து ஜோதி வழிபாடாவது செய், உனக்கு நல்லது என்றார்.

என் அம்மா, ஒரு படத்தை பூஜையறையில் வந்து வைத்துவிட்டு, ‘இவர்கள் ஸ்ரீ அன்னை மற்றும் ஸ்ரீ அரவிந்தர். இவர்கள் எதைக் கேட்டாலும் தருவார்கள்’ என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் என் மனதில், எதைக் கேட்டாலும் தருவார்களா! என்ற கேள்வி எழுந்தது.

வழக்கம்போல் நான் அன்று கல்லூரிக்குச் செல்ல பேருந்து நிறுத்தத்திற்குச் சென்றேன். தினமும் பேருந்தில் பயணம் செய்வது ஒரு சாக்சமான செயலாக இருந்தது. அந்த நிறுத்தத்தில் பேருந்தில் படிக்கட்டில் கால் வைக்க இடம் கிடைப்பதே அரிது. அதிலும் இரண்டு கால்களை வசதியாக வைக்கக்கூட முடியாது. பல சமயங்களில் ஒற்றைக்காலில் தொற்றிக் கொண்டு ஆண்களைப் போன்ற சாக்சப் பயணம் செய்திருக்கிறேன்.

அப்பொழுது, அம்மா சொன்னது என் நினைவிற்கு வந்தது. ‘எதைக் கேட்டாலும் தருவார்களாமே! இப்போது எனக்கு இன்று பஸ்ஸில் ஓரே ஒரு சீட் மட்டும் இடம் கொடுங்க பார்ப்போம்’ என மனதிற்குள் நினைத்துக்கொண்டேன். கூடவே என் மனத்தில், ‘நீங்க நிச்சயம் என்னிடம் தோற்றுப்போயிடுவீங்க, நான்தான் ஜெயிப்பேன்’ என்றேன்.

சிறிது நேரத்தில் ஒரு பேருந்து வந்தது. பயணிகள் படிக்கட்டிலும் தொங்கிக் கொண்டு வந்தனர். ‘அன்னையே நீங்கள் தோற்றுவிட்டீர்கள்’ என்ற நினைப்போடு, பேருந்தில் ஏற முயன்றேன். கால் வைக்கக்கூட முடியவில்லை.

மீண்டும் என் மன உரையாடல் தொடர்ந்தது. ‘உங்களிடம் கேட்காவிட்டாலாவது நான் வழக்கம் போல் படிக்கட்டில் பயணம் செய்திருப்பேன். உங்களால் எனக்கு ஒற்றைக் கால் பயணம் கூட வாய்க்கவில்லை’ என்ற படி அடுத்த பேருந்திற்காகக் காத்திருந்தேன்.

அடுத்து ஒரு புத்தம் புதிய பேருந்து காலியாக வந்து கொண்டிருந்தது. பஸ் டிப்போவிலிருந்து புதியதாக வருகிறது போலும் என நினைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தேன். அருகில் வந்ததும் கண்டக்டர் எட்டிப் பார்த்து, ‘பஸ் ஸ்டாண்டாமா? ஏறிக்கோங்க’ என்றார். அந்த நேரத்தில் காலியான பஸ்ஸை எதிர்பாராத நான் குழப்பத்துடன் ஏறிக் கொண்டேன்.

ஆச்சரியத்திலிருந்து மீளாது, மீண்டும் என் மனம், புதிய பேருந்து பஸ் நிலையம் செல்கிறது. காலியாக செல்வதால் இரக்கப்பட்டு ஏற்றிக்கொண்டார் போலும் என நினைத்தது. கண்டக்டர் டிக்கெட் எடுங்க என்று கேட்க, டிப்போவிலிருந்து இப்போதுதான் வருகிறது என நினைத்தேன் என்று என் மன ஓட்டத்தைக் கூறினேன்.

டிப்போவிலிருந்துதான் வருகிறது. முதல் டிரிப்தான். முதல் டிக்கெட் எடுங்க என்றார். டிக்கெட் வாங்கித் திரும்பிப் பார்த்தேன். என்னைத் தவிர பயணிகள் யாரும் இல்லை. பேருந்து நிலையம் சென்று இறங்கும் வரை யாரும் ஏறவே இல்லை. ஒரே ஒரு சீட்தானே கேட்டேன். நீங்கள் தந்ததோ ஒரு புத்தம் புதிய காலியான பேருந்து, அதுவும் என்னைத் தவிர யாருமே ஏறவில்லை என நெகிழ்ந்து கரைந்தேன். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அன்னையோடு உரையாடுவதே என் உறவாடல்.

அருள் வருவது ஆழ்மன வேட்கையென அன்னை, பலவற்றை என தகுதிக்கும் மீறியதையெல்லாம் அள்ளிஅள்ளித் தந்துகொண்டிருக்கின்றார். அன்னை ஒரு கருணைக் கடல் என்பது என நிதர்சனமான அனுபவம்.

ஒழிக்கை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் அறிவால் செயல்படுகிறது; அறிவையிழுந்து ஞானம் பெறுகிறது.

பிரதான பண்புகளும் இரண்டாம்பட்சமான விஷயங்களும்

N. அசோகன்

நாம் வாழ்க்கையின் எந்த அம்சத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பிரதான பண்புகளும் இரண்டாம்பட்சமான விஷயங்களும் சேர்ந்தே இருக்கின்றன. பிரதான பண்புகள்தான் எந்த நடவடிக்கைக்கும் உயிரூட்டுகின்றன. இரண்டாம்பட்சமான விஷயங்கள் பிரதான பண்புகள் பூர்த்தி அடைவதற்கு உதவுகின்றன. இப்படிப் பிரதான பண்புகள் மையத்திலும், இரண்டாம்பட்சமானவை ஓரத்திலும் இருக்கும்வரை எந்த நடவடிக்கையும் வளரும். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ மையமான விஷயங்கள் ஓரத்திற்கு நகர்த்தப்பட்டு இரண்டாம்பட்சமான விஷயங்கள் மையத்திற்கு வந்தது என்றால் அந்த நடவடிக்கையில் ஜீவன் போய்விடுகிறது. மாறாக மந்த நிலையும், தேக்கமும் வந்துவிடுகிறது.

அசம்பாவிதமாக நம் வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு விஷயமும் இந்த ஆபத்திற்கு விதிவிலக்காக இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் இப்படி இரண்டாம்பட்சமான விஷயங்கள் மைய விஷயங்களை ஓரத்திற்கு நகர்த்திவிட்டு தான் பிரதான இடங்களை நோக்கி வந்து விடுகின்றன. ஆன்மீகம், மதம், வேலை, வியாபாரம், குடும்ப வாழ்க்கை, கல்வி, அரசியல் என்று எல்லா இடத்திற்கும் வந்து விடுகின்றன. ஆன்மீகத்திற்குப் பிரதானமான பண்புகள் பக்தி, நம்பிக்கை, இறையார்வம், சேவை போன்றவைகளாகும். ஆனால் பலபேர் வாழ்க்கையில் இவை ஓரத்திற்குத் தள்ளப்பட்டு வெறும் சம்பிரதாயங்கள், கண்மூடித்தனமாக சாஸ்த்திரத்திற்குப் பணிவது, காலங்கடந்த பழக்கவழக்கங்களை அப்படியே பின்பற்றுவது என்றிவை பிரதானத்திற்கு வந்துவிடுகின்றன. இதேமாதிரியான தவறு வேலை விஷயத்திலும் நடக்கிறது. வேலை என்று எடுத்துக் கொண்டால் குவாலிட்டி - நேரத்தியான செயல்பாடு, ஒருங்கிணைப்பு - திறமையான செயல்பாடு என்று இவைதான் பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் எந்த வேலையாக இருந்தாலும் அது வளரும். ஆனால் நிறைய

வர்த்தக ஸ்தாபனங்களில் பிரதான பண்புகள் ஓரத்திற்குத் தள்ளப்பட்டு இரண்டாம் பட்சமானவை மையத்திற்கு வந்து-விடுகின்றன. அப்படி நடக்கும் பொழுது லாபம் சம்பாதிப்பது முக்கியமாகவும் work values-களை அமல்படுத்துவது இரண்டாம் பட்சமாகவும் மாறிவிடுகிறது. இப்படி நடக்கும் பொழுது வெறும் procedures, செலவை குறைப்பதற்காக குவாலிட்டியை குறைப்பது மற்றும் தேவையில்லாத எழுத்து வேலை என்று இவையெல்லாம் பிரதானமாகிவிடுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட சீர்கேட்டிற்குக் குடும்ப வாழ்க்கையும் விதிவிலக்கில்லை. குடும்ப வாழ்க்கையைத் தாங்குவது உண்மையில் அன்பு, பாசம், பொறுப்புணர்வு, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, ஒருவரை ஒருவர் நம்புவது போன்றவைகளாகும். ஆனால் பல சமயங்களில் இப்படிப்பட்ட சிறப்பான விஷயங்கள் முக்கியமற்றவைகளாகி கணவனுடைய வருமானம், அவரால் வரக்கூடிய சொத்து, குடும்பத்தில் திருமண சம்பந்தத்தால் வரும் சமூக அந்தஸ்து, மனமகள் கொண்டு வரக்கூடிய வரத்தசனை ஆகியவை பிரதானமாகிவிடுகின்றன. இப்படி விஷயங்கள் மாறும் பொழுது கணவர் வெறும் பணம் சம்பாதிக்கும் மெஷினாக மாறுகிறார். மனைவியோ வெறும் வரத்தசனை கொண்டு வரும் கருவியாக மாறுகிறார்.

இதில் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், இப்படிப் பிரதான பண்புகளை புறக்கணித்து வாழ்க்கையில் மேலோட்டமான விஷயங்களைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம் என்பதையே உணராமல் நிறைய ஸ்தாபனங்களும், குடும்பங்களும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விழிப்பற்ற நிலைமையை நாம் எப்படிப் பல மாதங்களாக, வருடங்களாக அனுமதிப்பது? மனிதனை விழிப்புணர்வுள்ள ஜீவன் என்று வர்ணிப்பது இம்மாதிரியான மனிதர்களுக்குப் பொருந்தவே பொருந்தாது. அசம்பாவிதமாக இப்படி விழிப்புணர்வு இல்லாதவர்கள் சிறுபான்மையானவர்கள்கூட இல்லை. மாறாக இவர்கள்தாம் பெரும்பான்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒஜினை

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2 (சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 29.02.2016

[1] “இவை ஒவிவருவம் என்றனர். அதைப் பற்றி ஒராய்ந்தேன். அவை அகவுணர்வில் சைத்திய புருஷனின் உருவகம். புற உலகில் காண இயலாது. நான் அமைதியற்ற மனித அறிவின் ஆச்சரியத்தை வியந்தேன்.”

வாழ்வு ஒரு வகையில் எளிதானது, முறையானது, எனிய முறை எழில்மிகு ஏற்றமுடையது. எனினும் அது தலைகீழே மாறித் தோன்றவல்லது. மாறித் தோன்றிய நேரம் விபரீதமான எண்ணம் எழும். கற்பனை வாழ்வை கெடுப்பதாகத் தோன்றும் நேரம் பயம் எழுந்து கற்பனையே தவறு எனத் தோன்றும். கல்வி சிறந்தது. கல்வியால் மாணவன் சிறந்த இளைஞர்களான எனக் கல்லூரிக்கு அனுப்பிய தகப்பனார் கல்வியால் மகனுக்குத் தன்னிடம் மரியாதை குறைகிறது, கெட்ட பழக்கங்கள் வருகின்றன எனக் கண்டு கல்வி பெறுவதை நிறுத்துகிறார். பல ஆண்டுக்கட்டுப்பின் கல்வியால் ஒரு சில மாணவர்கள் கெட்டழிவதால் கல்வியே தவறு என ஊரும் உலகமும் நினைக்கவில்லையெனக் கண்டபின் ஒரு சிறு குறையுள்ள பெரு நிறைவை மனிதன் ஏற்கிறான். இது நெருப்பு விஷயத்திலும், ஆடுமாடு விஷயத்திலும், புதிய கருவிகள் - கத்தி போன்றவை - விஷயத்திலும், வெளியூர் பிரயாணம், சம்பந்த விஷயத்திலும் ஆரம்ப கால பயம் பிற்காலத்தில் விலகியது. ஆன்மீகத்தில் கற்பனை கலங்கரை விளக்கமாக இன்று அமைகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் அதனால் எழும் சில ஆபத்தைக் கண்டு மக்கள் பயந்து விலகினார்கள். ஆசனம் செய்வது பெரிய ஆன்மீக இலட்சியம். அதனால் ஏற்படும் ஆபத்துகள் ஏராளம். கண்பார்வை போகும், காச நோய் வரும். உடல் கோணலாக மாறி அதே நிலையில் நின்று விடும். குருவின் பார்வையில் செய்தால் ஆபத்து குறைவு என அறிய நெடுநாளாயிற்று. புதிய நல்லது சிறு கெடுதல்களுடன் வரும். அதற்காக அதை ஆரம்பத்தில் உலகம் விலக்கும்.

விமான, ரயில் பிரயாணம், பெண்கள் படிப்பு, வேலை, கல்லூரிப் படிப்பு, அரசியல் சேவை, வியாபாரம், கலை, அரசனுடைய நட்பு, போர் என எல்லாத் துறைகளும் மனிதனை உயர்த்துபவை. எதிலும் ஆபத்துண்டு. அது சிறியதாகவோ, பெரியதாகவோ இருக்கும். அதற்கு மனிதன் பயந்து விலகுவான். பயப்படாதவன் வெற்றி பெற்றால் பெரிய ஆத்மாவாவான். ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் துப்பறிபவன். அவன் அத்தொழிலில் சிறந்தவன். அது தரும் பிரபலம் பெரியது. ஷெர்லக் ஹோம்ஸாக்கு சொந்த வருமானமிருந்தது. அவன் வருமானத்திற்காக தொழில் செய்யவில்லை. தொழில் தரும் ஆனந்த அனுபவத்திற்காக துப்பறிந்தான். போலீஸ்காரர்கள் அவன் திறமைக்கு முன் எதுவுமற்றவர். பல சமயம் அவன் உதவியை நாடினார்கள். உதவினாலும் தன் பெயர் வெளிவராமல் பார்த்துக் கொண்டான். ஆனால் குற்றவாளி பெரும் பணக்காரனானால், துப்பறிபவன் உயிர் போகும். குற்றவாளியைத் துப்பறியும் தொழில் எதிரியாக்குவதால் எந்த நேரமும் இது உயிருக்கு ஆபத்து. போலீஸ் நிலையும் அதுவே என்றாலும் அவர்கள் துப்பாக்கி, அதிகாரம் உதவும். சட்டம் அவர்கள் கட்சி. துப்பறிபவனுக்கு துப்பறிய அதிகாரமில்லை. உடுப்பில்லை, துப்பாக்கியுமில்லை. இந்த நிலையில் எதிரிகள் ஏற்படுவது பேராபத்து. ஆபத்து ஆனந்தம் தருவதால் துப்பறிபவனுக்கு உற்சாகம் எழுகிறது. அனைவரும் விலக்கும் ஆபத்து தெரியல்தனுக்கு அற்புதமான வாய்ப்பு. வீடு பற்றி எரியும் பொழுது உள்ளே மாட்டிக் கொண்ட குழந்தையை யாரும் காப்பாற்ற முடியாத நேரம் தெரியமிக்கவன் நுழைந்து காப்பாற்றப் பிரியப்படுகிறான். அதனால் வரும் ஆபத்து அவனுக்குப் பொருட்டில்லை. ஐரோப்பிய பிரபு அழகு மிக்கவன். இங்கிலாந்தில் வந்து பிரபலமாக வாழ்கிறான். இவனை எந்தப் பெண்ணும் அடைய உயிர் விடுவாள். இவன் பெண்ணை ஏற்று சில நாள் அனுபவித்து, அவனை அவமானப்படுத்தி, கொடுமைப்படுத்தி, சின்னாபின்னமாக்கி அவன் போட்டோவுடன் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி ‘நான் அழித்த பெண் மக்கள்’ என ஒரு ஆல்பம் தயாரித்தான். அழகைக் கண்டு மயங்கும் பெண்ணிற்கு அறிவு இருக்காது. இங்கிலாந்து

அரசனுக்கு வேண்டிய ஜெனரல் மகள் அழகி, இனியவள், தெய்வீக மனமுடையவள். தூரதிர்ஷ்டவசமாக இப்பிரபுவின் மீது ‘காதல்’ கொண்டாள். தகப்பனாரும், அரசனும் துடிக்கிறார்கள். ஆசைவயப்பட்டவள் ஆசையை அன்பு எனக் கொண்டு ஆனந்தமாக இருக்கிறாள். ஷெர்லக் ஹோம்ஸின் உதவியை நாடுகிறார்கள். அவள் பிரபுவை சந்திக்கிறாள். பிரபு உயிருக்கு ஆபத்து என எச்சரிக்கிறாள். ஆட்களை அனுப்பி ஷெர்லக் ஹோம்ஸைத் தாக்குகிறாள். நல்ல காரியத்தில் ஆபத்தும் பாதிக்காது, அடிப்படைத்த தடுக்க முடியாது. ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் அந்த ஆஸ்பத்தைத் திருடி விட்டான். அதே சமயம் பிரபுவால் அழிந்த வேறொரு பெண் அவன் முகத்தில் அக்னிதிராவகத்தை வீசுகிறாள். அவனழகு விகாரமாயிற்று. ஆல்பம் பெண்ணைக் காப்பாற்றியது. ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் வெற்றியைக் கொண்டாடி அரசன் பதக்கம் தருகிறான். பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ண லீலகளை உலகம் ஏற்காது, பாவுமெனக் கருதும். அவ்வானந்தம் கற்பனையின் சிகரம். கலியுகத்திலும் ஒரு துளி (token-ஆக) பலித்ததின் சின்னம். அது ஆரம் பித்தது கற்பனையில். அடுத்த கட்டத்தில் கற்பனை சூட்சம உலகில் உருவம் பெற்று நிரந்தரமாகத் தங்குவது. அது ஆவி உருவம். இவை ஆன்மீக சித்தியின் ஆரம்ப நிலைகள் என உபநிஷதம் கூறுகிறது. எதிர்காலத்தில் மனிதன் தன் கற்பனையால் உடலுள்ள மனிதனை உருவகப்படுத்த முடியும் எனக் கூறுகிறது. இன்று சூட்சம உலகில் மட்டும் செய்ய முடிகிறது. எது எதிர்கால பொக்கிஷமோ - கற்பனை, ஆவி உருவம் - அதை மக்கள் விலக்க நினைப்பது, பகவானுக்கு ஆச்சரியம் தருகிறது.

(தொடரும்)

எஃகைஜெலை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பூரணமான மனித வாழ்வ துறவறத்தின் தூய்மையையும், இல்லறத்தின் இன்பப் பொறுப்பையும் ஆன்மீக உயர்வுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

அன்னை இலக்கியம்

ரு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

பின் புலோமாவை வலிந்திமுத்துக் கவர்ந்து தன் வாகனத்தில் ஏற்றி விரைந்து செல்லலானான்.

அச்சத்தில் அலறிக் கண்ணீர் உகுத்தாள் புலோமா. கண்ணீரின் முதல் துளி மண்ணில் விழுந்ததும் அது வஞ்சிக்கப்படும் அனைத்து அப்பை பெண்களின் கண்ணீருக்கும் ஊற்றாகி பின் வதுவாரா என்னும் பெருந்தியாகப் பெருகி ஒட ஆரம்பித்தது. அதிர்ச்சியினால் கருவறையிலிருந்து வெளிவந்த குழந்தை குரலெழுப்பியது. திடுக்கிட்டு குழந்தையைப் பார்த்தான் கந்தர்வன். பிருகு மகரிஷியின் பெருஞ்சக்தி யின் சிறுவருவமான சயவனன் என்ற அக்குழந்தையின் ஒளி கந்தர்வனை தீண்டவும் அவன் கரைய ஆரம்பித்தான்.

‘நான் எனக்குரியதைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள நினைத்தேன். நான் செய்ததில் பிழை எதுவுமில்லை. உன் தாய்க்காக என்னை அழிக்கும் சிறுவனே! உன் குலமைந்தன் என்னைப் போலவே காதலிக்காக உலகெங்கும் அலைவான்’ என்று கூறி கரைந்து வதுவாராவில் மறைந்து போனான். குழந்தையோடு குடில் திரும்பினாள் புலோமா. தன் குடிலை ஒட்டி வெம்மையான நீர் கொண்ட நதி புதிதாக ஒடுவதை வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டே இல்லம் திரும்பினார் பிருகு மகரிஷி.

‘கந்தர்வன் கவர நினைத்தான். தங்கள் குமாரன் காத்தான்’ என்று கூறி அமுதாள் புலோமா.

‘உன்னைப் பற்றிய உன்மையை கந்தர்வனிடம் வெளிப்படுத்தியது யார்?’ என்று சினத்துடன் கேட்டார் பிருகு மகரிஷி.

ஏழு தழல்களோடு மௌனமாக எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கைச் சுட்டிக் காட்டினாள் புலோமா.

‘எதை எங்கு எவரிடம் சொல்வது என்று பிரித்துப் பகுத்தறியும் திறனால் உனக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. அக்னியே! இன்றிலிருந்து உலகில் உள்ள அனைத்தையும் பாகுபாடின்றி உண்பாயாக! இதுவரை வேள்விகளில் தரப்பட்ட, அவியாக இடப்பட்ட உயர்தா அறுசைவை உணவை, அமர்களின் நாவாக இருந்து உண்டவனே! இனி தராதரமின்றி நல்ல-வற்றையும், தீயவற்றையும், தகுந்தவற்றையும், தகாதவற்றையும் உண்டு வாழ்வாயாக! அக்னியைச் சாட்சியாகக் கொண்டு செய்வது வெறும் உள்ளீட்டற சடங்காக மாறட்டும்’ என்று பிருகு மகரிஷி தீச்சொல்லிட்டார்.

அவமானத்தால் சுருங்கினான் அக்னிதேவன். தன் பிழையாதென அவனுக்குப் புரியவில்லை.

‘என்னை அனையா சத்திய ஜோதியாக இரு என்றான் பிருகு. தனக்கொரு சிக்கல் வந்ததும் என் உண்மை பேசினாய் என்று கேட்கிறான். இதுவே மனித சபாவம். மனிதர்களே! எனக்குக் கிடைத்த தீச்சொல்லை உங்களுக்குக் கிடைத்த தீச்சொல்லாக மாற்றுவேன். இதுவரை என்னைத் தீண்டினாலும் உங்களுக்குப் பிரம்மத்தைத் தீண்டும் பேரினபத்தையே, குளிர்ந்த ஆனந்த அனுபவத்தையே தந்திருக்கிறேன். எவர் குடிலையும் எரித்ததில்லை. எக்காட்டையும் அழித்ததில்லை. எவர் அங்கத்தையும் சுட்டதில்லை. இனி அனைத்தையும் விழுங்கு வேன். அனைத்தையும் சுட்டெட்ரிப்பேன். அனைவரையும் அஞ்சி நடுங்க வைப்பேன்’ என்று மௌனமாக முடிவெடுத்தான் அக்னிதேவன். ‘ஓ பிருகு! சமயம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உம்மையும், உமது சந்ததியினரையும் தண்டிப்பேன்’ என்று மனதிற்குள் கறுவிக் கொண்டான்.

அவன் பிருகு மகரிஷியிடம் மன்னிப்போ, பிராயசித்தமோ கேட்டு கண்ணீர் விடவில்லை. தன் கண்ணீர் தன்னையே அனைத்து விடும் என்றறிந்தவன் அக்னிதேவன். சத்தியமே அவன் வலிமை. கண்ணீர்ல்ல.

அக்னியைப் பிருகு மகரிஷி தீண்டித்த கதை கேட்ட பிரியம் வதா பெருமூச்சு விட்டாள். ‘தவசீலர்களும், தேவர்களும்

அகந்தையழிந்து தீச்சொல்லிடுவதை மறந்தால் உலகம் இன்னும் அதிக இன்பம் கொண்டதாகிவிடும்’ என்று கூறினாள்.

‘அடுத்தவரின் அச்சத்திலதான் ஒருவனின் அதிகாரம் வாழ்கிறது, கொலைவாளின் வலிமையில் சத்திரியனின் அதிகாரமும், தீச்சொல்லின் வலிமையில் அந்தண்ணின் அதிகாரமும் உள்ளன’ என்றான் ரூரு.

‘என் காதலதிகாரத்தை வாழ வைக்கும் தம் அச்சம் எதுவோ!’ என்று கேட்டாள் பிரியம்வதா.

‘தன்னையே தரும் அன்பைவிட வலிமையான ஆயுதம் எதுவுமில்லை என்று நீதான் எனக்குக் கற்பித்தாய். ஆனால் அந்த அன்பை நான் தரும்போது பெறவேண்டிய நீ என்னருகே இல்லாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம் என்னை இடைவிடாது பின்தொடர்கிறது. அந்த அச்சேமே இடைவிடாமல் உன்னை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளத் தாண்டுகிறது’ என்றான் ரூரு.

‘இடைவிடாமலா அல்லது இடையை விடாமலா?’ என்று குறுநகையுடன் ரூருவின் கைகளை விலக்கி விட்டாள் பிரியம்வதா, பின் ‘என்னால் அக்னிதேவன் மீது சினங்கொள்ள முடியவில்லை. பிரம்மத்தின் தன்மையை நம் புறக்கண்களால் காண வைப்பவன் அவனல்லவா?’ என்றாள்.

‘புரியவில்லை’ என்றான் ரூரு.

‘இனியவரே! முழுமையிலிருந்து முழுமையை எடுத்த பின் எஞ்சி இருப்பது முழுமையே என்ற உபநிஷத் மகாவாக்கியத்தின் விளக்கமல்லவா அக்னி? ஒரு சிறு விறகை ஏரித்தால், அத்தழவில் இருந்து எண்ணற்ற பொறிகள் சிதறினாலும் தாயக்னி முழுமையை இழப்பதில்லை. ஓவ்வொரு பொறியும் சின்னஞ்சிறு புள்ளி போலத் தோன்றினாலும் அதில் பிரபஞ்ச கானகத்தை ஏரிக்கும் அனந்தமான பேராற்றல் உறைகிறது அல்லவா?’ என்று கேட்டாள் பிரியம்வதா.

‘பிரியம்வதா! முழுமையான ஆனந்தத்தைத் தரும் உன்னிடமிருந்து, கணந்தோறும் நான் முழுமையான

ஆனந்தத்தைப் பெறுகிறேன். ஆனால் உன்னில் உறையும் ஆனந்தமும் அதிலிருந்து நான் பெறும் ஆனந்தமும் முதலில் கண்ட முழுமையைக் கடந்து வளர்ந்து கொண்டே இருப்பது போல எனக்குத் தோன்றுகிறது’ என்றான் ரூரு.

‘ஆகா! உபநிஷத்ததைக் கடப்பவரே, ஆர்வம் கொண்டவர் வளரும் பிரம்ம ஞானத்தை எதன் மூலமும் பெற முடியும் என்பதற்குத் தாமல்லவா சரியான உதாரணம்!’ என்று கூறி சிரித்தாள் பிரியம்வதா.

பின் சிறிது சிந்தித்துவிட்டு ‘மகரிஷி பிருகுவின் முடிவு சரியென நீர் நினைக்கிறோ?’ என்று கேட்டாள் பிரியம்வதா.

‘மகரிஷிகள் கூறுவதை அப்படியே ஏற்படில் நான் பெருமை கொள்பவன்’ என்றான் ரூரு.

‘ஆனால் என்னால் கேள்வி எழுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை. முப்பரிமாண பெட்டகமான பிரபஞ்ச வாழ்விற்கு மும்மூர்த்திகள் சேவை செய்கின்றனர். தனக்கு வழங்கப்பட்ட சக்தியைக் கொண்டு நான்முகன் எண்ணற்ற உருவங்களைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். அவனருகிருந்து கலைமகள் புதுமைகளைக் கற்றுத் தருகிறாள். எந்தச் சக்தி படைக்கிறதோ அதே சக்தியைக் கொண்டு வைகுந்தன் உருவங்களைக் காத்து வருகிறான். அவனருகிருந்து அலைமகள் உருவங்கள் வளமோடு வாழ்ந்து வளர வழி செய்கிறாள். எந்தச் சக்தி படைப்பதையும், காப்பதையும் செய்கிறதோ அதே சக்தியைக் கொண்டு நுதல்விழியன் பயன்தரும் காலம் முடிந்துவிட்ட உருவங்களை அழிக்கிறான். அவனருகிருந்து கருணையின் வடிவான மலைமகள் உருவங்கள் அழிய உதவி செய்து அவற்றை உயர்த்துகிறாள். முப்பரிமாணத்தில் எப்பரிமாணம் இல்லையென்றாலும் பிரபஞ்ச வாழ்வுப் பெட்டகம் இல்லையென்று ஆகிவிடும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘நமக்கு உணவெடுத்து வருகிறேன்’ என்று கூறி குடிலுக்குள் சென்ற ரூரு தேனூற்றிய மாவையும், மாங்களிகளையும் கொண்டு வந்தான்.

‘உண்டபின் காலை முழுவதும் இக்குடிலைச் சுற்றி மலர்த் தோட்டமிட எனக்கு உதவ வேண்டும்’ என்று வேண்டினாள் பிரியம்வதா.

ஏஃஹ

4. உண்பவளை உண்பவன்

இரு கைகளிலும் மண்கலயங்கள் கொண்டுவந்த ரூரூ தன் வலக்கையிலிருந்த சிறு மண்கலயத்தை பிரியம்வதாவிடம் தந்துவிட்டுத் தன் இடக்கையிலிருந்த மண்கலயத்திலிருந்து மலைத் தேனிலூறிய மாவை அள்ளி உண்டான். அவன் உண்டதற்கு இணையான அளவில் மாவு கீழே சிதறியது.

சிதறிக் கிடந்த உணவை உண்ண அணியணியாக எழும்புகள் ஆர்வத்துடன் ஊர்ந்து வந்தன. அந்த எழும்புகள் புற்றிற்கு திரும்பியதும் அவற்றைத் தன் நீண்ட நாவால் கொத்தாக அள்ளி உண்ண, சிறு எலி போலிருந்த எழும்புண்ணி குட்டி பசியோடு காத்திருந்தது. தாய் எழும்புண்ணி அருகே இல்லாத அக்குட்டியை வெகு உயர்த்தில் வானத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த கழுகு கவனித்துக் கொண்டிருந்தது. அக்கழுகை தன்னம்பால் வீழ்த்த வேடனோருவன் வில்லேந்தி குறி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பாய்ந்தோடும் மான்களை வேட்டையாடும் வலிமையை இழந்துவிட்ட காயம்பட்ட முதிய புலியொன்று வேடனை அடித்து வீழ்த்த வழி தேடிக் கொண்டிருந்தது. நகர முடியாத அப்புலி நினைவிழந்தால் அதை கிழித்துண்ண நரிகள் ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தன.

முதலும், முடிவும் அறிய முடியாத உணவு வட்டம்.

‘ஏனித்தனை பதற்றம்?’ என்று கூறிய பிரியம்வதா தேனில் குழைத்த மாவை சிறு, சிறு உருண்டைகளாக உருட்டியபின் உண்ண ஆரம்பித்தாள். அவனை விழிகளால் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான் ரூரூ.

‘உண்பவளை உண்பவரோ!’ உமது உணவை உண்ணுங்கள்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

தன் கலயத்தைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு, பிரியம்வதாவின் கலயத்திலிருந்த மாவுருண்டைகளை எடுத்து உண்ணத் தொடங்கினான் ரூரூ.

‘செவிகளுக்குக் கேள்வியுணவு இல்லாதபோது வயிற்றுக்கு உணவிடலாம் என்பதை மாற்றி, விழிகளுக்குப் பெண்ணின் அழுகுணவு இல்லாதபோது வயிற்றுக்கு உணவிடலாம் என்று எழுத வேண்டும்’ என்றான் ரூரூ.

‘அது கவிதைக்கு சுவையூட்டுவதாக இருக்கலாம். நடைமுறையில் பொதுவாக உணவென்பது ஜடம்தான். ஜடத்தைப் புசிக்கும் ஜடத்தை, ஜடம் புசிக்கிறது’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘புசிக்காத ஜடமும், புசிக்கப்படாத ஜடமும் உலகில் இல்லையா?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

‘இல்லை’ என்றாள் பிரியம்வதா. ‘பழை உருவங்கள் அழிந்து, புதிய உருவங்கள் பிறந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது பிரம்மத்தின் ஆணை. அதனால் உருவங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உறவாடியும், மோதியும், அழித்துக் கொண்டும், அழிந்து கொண்டும் இருக்கின்றன.’

‘அதற்கு என்ன அவசியம்?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

‘ஆனந்தம் பெற வேண்டுமானால் அது நிகழ வேண்டும். ஒற்றையாக இருந்த பிரம்மம் சலிப்புற்றதால்தானே அது தன்னை படைப்பாக மாற்றிக் கொண்டது? தன்னுள் தன்னை மறைத்து, தன்னை மறந்து, தன்னை ஆக்கியும், அழித்தும் செயல்படுவதால்தானே அது ஆனந்தம் கொள்கிறது? மாற்றமின்றி இருந்தால் நாமும் சலிப்பில் ஆழந்து இன்பத்தை இழந்து விடுவோம். எல்லாவற்றிலும் அலட்சியம் கொண்டு விடுவோம்.’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘நாம் போற்றுமொன்றை அலட்சியப்படுத்துவதில்லை’ என்றான் ரூரூ.

‘தாம் உபநிஷத் நூல்களைப் போற்றுகிறவர்தானே?’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘ஆம். அவற்றைவிட முக்கியமான ஒன்று என் வாழ்வில் இல்லை’ என்றான் ரூரூ.

புன்னகைத்தான் பிரியம்வதா.

தடுமாறினான் ரூரு. ‘அப்படித்தான் இருந்தேன். இப்போது உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை. உன்னைச் சந்தித்த நாளிற்கு முதல்நாள்வரை அப்படித்தான் இருந்தேன். அதைப் பற்றி இப்போது ஏன் கேட்கிறாய்?’ என்றான்.

‘என் இத்தனை உபநிஷத் நூல்களைப் பயில்கிறீர்? ஒரு நூலை மட்டும் மீண்டும் மீண்டும் பயின்றால் என்ன?’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘இது என்ன பொருளற்ற கேள்வி? ஞானம் வளரவேண்டுமானால் பழைய நூலைக் கற்று முடித்ததும், புது நூலைக் கற்கத் துவங்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஞான வளர்ச்சி நின்று விடும்’ என்றான் ரூரு.

‘இனியவரே! தாம் ஏன் எப்போதும் என்னருகே இருக்க விரும்புகிறீர்? உண்மையைக் கூறுங்கள்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘ஒவ்வொரு நாளும் இளமை மெல்ல மெல்ல நம்மிடமிருந்து விலகுகிறது. நாம் அதை முழுவதுமாக இழக்கும்முன், உன்னோடு அதிகப்படச் காலம் கழிக்கத் துடிக்கிறேன்’ என்றான் ரூரு.

‘நம் இளமை ஒருபோதும் மாறாது என்றானால் இத்துடிப்பு விருக்குமா?’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘காதலிருக்கும். ஆனால் இளமை எங்கும் போய்விடாது என்பதால் துடிப்பிருக்காது’ என்றான் ரூரு.

‘அப்படியானால் நம் காதலை உயிர்த்துடிப்போடு வைத்திருப்பது மரணமல்லவா? உயிர்த் துடிப்பிலையெனில் வாழ்வில்லை என்று பொருள், காலன் நம்மைக் கணந்தோறும் நெருங்குகிறான் என்ற அறிதல் இருக்கும்போதுதான் உயிர்த்துடிப்புடன் இடைவிடாமல் செயல்படுகிறோம். வாழ்வை ஆனந்தமாக அனுபவிக்கிறோம். ஆனந்த அனுபவமே வாழ்க்கை. அந்த அனுபவத்தை வாழ்வில் நம்மைப் பெற வைப்பது மரணமே’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘யார் யாரை அழிப்பது என முடிவெடுப்பது யார்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘ஒரு உருவத்தின் சக்தியும், ஆற்றலும், திறனும்தான் அழிப்பதையும், அழிக்கப்படுவதையும் நிர்ணயம் செய்கின்றன’ என்ற பிரியம்வதா எறும்புகளையும், எறும்புண்ணியையும் சுட்டிக் காட்டினாள். ‘என் அன்பரே! மாவுத் துணுக்கைத் தூக்கும் எறும்பின் வலிமை, எறும்பை உண்ணும் எறும்புண்ணியின் வலிமையைவிட சிறியது. எனவே எறும்பு உண்ணப்படும். எறும்புண்ணியைவிட அதிக வலிமையைப் பெறும் நாளில் எறும்பால் அதிக காலம் வாழ முடியும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘எறும்பால் வாழும் எறும்புண்ணி, எறும்புக்கு எமனாகிறது’ என்றான் ரூரு.

‘வாழ்வும், மரணமும் பிரிக்கப்படமுடியாத ஒன்றின் இருபக்கங்களே. மரணமுள்ள இடத்தில் வாழ்விருக்கும். வாழ்வுள்ள இடத்தில் மரணமிருக்கும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘என் இதயத்தில் ஓளியேற்றும் உன் விழிகள், அதே இதயத்தை அறுக்கும் வாளாகவும் இருப்பது போல’ என்ற ரூரு சிறிது சிந்தித்துவிட்டுக் கேட்டான். ‘அனைத்து மாங்கனிகள் பறிக்கப்பட்ட பின்னும், மாமரம் தொடர்ந்து களிகளைத் தருகிறதே! அதற்கு மரணம் நிகழவில்லையே?’

‘மாங்கனி என்ற உருவம் வேறு. மாமரம் என்ற உருவம் வேறு. களிகளை மரம் உருவாக்குவதே, தான் நீடித்து வாழ வேண்டும் என்ற விருட்சத்தின் இச்சையால்தான். வேராலும், நீராலும் தன்னை வாழ வைத்துக் கொள்ளும் வலிமையுள்ள மரம், காட்டு நெருப்பையோ, மனித கோடரியையோ எதிர்க்கும் வலிமையற்று விழுந்து விடும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘உருவங்கள் தம்மைத் தாமே புதுப்பித்துக் கொள்ள இயலாதா?’ என்றான் ரூரு.

‘வெளியிலிருந்து மோதும் புறசக்திகளின் ஆற்றலைவிட அதிக அகசக்தி கொண்டிருந்தால் உருவம், தன்னைக் காத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது பழைய உருவத்திலேயே தன்னை புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம். அத்திறன் இல்லாதபோது பழைய உருவம் அழிந்து, புதிய உருவம் எழுத்தான் வேண்டும். அழிவை அஞ்சித்தானே விடைகளும், விழுதுகளும், மகரந்தங்களும்,

முட்டைகளும், விந்தனுக்களும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘எல்லா வடிவங்களும் மரணமடையத்தான் வேண்டுமா?’ என்றான் ரூரு.

‘ஓரு உருவத்தின் பலன் முடிந்ததும் அது மாளத்தான் வேண்டும். நிகழ்ச்சிகளும் அப்படியே’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘உருவம் தோன்றும் விதமென்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘சக்தியும், ஆற்றலும் இருக்கும் அணுக்களின் தொகுப்பே ஜடம். ஓவ்வொரு தொகுப்பும் வெவ்வேறு உருவம் கொள்கிறது. நாம் அணுக்களால் ஆன மனிதர்கள் என்றாலும், நீர் ஆணாகவும், நான் பெண்ணாகவும் உருவம் கொள்ளவில்லையா?’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘பெண்களில் உன்னைப் போன்ற ஓரு பெண், மற்ற பெண்களைவிட அழகாக இருப்பது ஏன்?’ என்றான் ரூரு.

‘அது உமது காதல் பித்தால் உருவாகும் காட்சிப்பிழை! வாழ்வு எந்த உருவத்தையும் பிறிதொன்றின் பிரதியாகச் செய்வதே இல்லை. மேலும் காலம், வெளியை ஒட்டி தன்மைகளும் மாறுகின்றன. நம் தோட்டத்துத் தேனைவிட மலைத் தேன் அதிக சுவை உள்ளதாக இருக்கிறதே? முன்கோடை காலத்தில் தோன்றும் மாங்கனிகள் அதிக சுவை கொண்டுள்ளனவே? கதிரவன் காலையில் உதித்து, மாலையில் மறைவது போன்ற எண்ணற்ற இயக்கங்கள், செயல்முறைகள் இயற்கையில் உள்ளன. மரணம் வாழ்வின் செயல்முறைகளில் ஒன்று. அது மிக இயல்பானது’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘மரணத்தை விரும்புவது யார்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘ஆன்மாதான். வேறு யார்?’ என்றாள் பிரியம்வதா. ‘அழிவற்ற ஆன்மா வளர் வேண்டுமானால் அது பல உருவங்களை எடுக்க வேண்டும். அனந்தமான அனுபவத்தைப் பெற, அமரத்துவத்தைப் பெற ஆன்மா அளவடைய உருவங்கள் வழியே முயல்கிறது. மரணத்தையும், ஆசையையும், இயலாமையும் கடந்து வர வழிகளுண்டு’ என்றாள்.

‘அவை நமக்குத் தேவையற்றவை, நம் காதலை எவரும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது’ என்று ரூரு கூறியதும் மேற்கொண்டு பிரியம்வதா பேசவில்லை. ரூருவைக் கையை உயர்த்தி பேசாமலிருக்க வைத்த பிரியம்வதா சற்றுத் தள்ளியிருந்த புதரை உற்றுப் பார்த்தாள்.

‘ரூருவும் புதரைப் பார்த்தான், ’ எனக்கு எதுவும் புலப்படவில்லை’ என்றான்

‘புலி’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘பதற்றத்துடன் ’என்ன செய்வது!’ என்றான் ரூரு.

‘அப்படியே அசையாமால் இருங்கள். நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

தோட்டமிட வைத்திருந்த கூர்மையான உலோகக் கருவிகளில் ஒன்றை, மெல்லக் குனிந்து எடுத்துக் கொண்டாள்.

‘இங்கேயே நிலலுங்கள்’ என்று கூறிவிட்டு புலி பதுங்கி இருந்த புதரை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நடந்தாள்.

அவள் புதரை நெருங்கிய போதுதான், முதல்முறையாக அங்குச் சிறிய அசைவைக் கண்டான் ரூரு.

குறுக்கில் கறுப்பு வரிகள் ஓடிய நீண்ட கணத்த கயிறு போன்ற வால் மட்டும் புதரிலிருந்து வெளியே தெரிந்தது, பின் புதரிலிருந்து மெல்ல வெளிவந்த புலி பாயத் தயாராக நின்றது. செம்மஞ்சள் மெத்தை விரிப்பு போன்ற உடலில் குறுக்காக கறுப்பு வரிகளை அப்புலி கொண்டிருந்தது. அதன் வயிறு வெளிர் மஞ்சள் நிறத்தில் இருந்தது. சற்றே பிளந்திருந்த அதன் வாயில் இரையை உறுதியாக பற்றிக் கொள்ளும் வலிமையான பற்கள் தெரிந்தன. அதன் பழுப்பு வண்ண கண்கள் பிரியம்வதாவையே உற்று நோக்கின, தாமரை இதழ் போன்ற நாக்கை சுழற்றி மெல்ல உறுமியது.

புலி பாயுமாயின், அதைத் தாக்க வலக்கையில் உலோகக்கருவியை இறுக்கமாகப் பற்றியபடி அசையாமல் நின்று கொண்டிருந்தாள் பிரியம்வதா.

புலியும், பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் உற்று நோக்கியபடி அசையாமல் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

அப்போது ஒற்றை யானையின் பினிறல் சத்தம் அருகே கேட்டது.

திடுக்கிட்ட புலி தன் நிமிர்ந்திருந்த வாலை தாழ்த்திக் கொண்டு, பினிறல் வந்த திசை எது என கவனித்தது. பின், தலையை சிலிர்த்தபடி பிரியம் வதாவை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு, பினிறல் வந்த திசைக்கு எதிர் திசையில் பாய்ந்தோடத் தொடங்கியது. அதனால் வேகமாக ஒடமுடியவில்லை.

ரூரு பிரியம் வதாவின் அருகே வந்தான்.

‘காயம் பட்ட புலி. உணவு தேடிக் கொண்டிருக்கிறது’ என்றாள்.

‘புதரில் புலி பதுங்கி இருப்பதை எப்படி அறிந்தாய்’ என வியப்புடன் கேட்டான் ரூரு. அவன் உடல் சற்றே நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

‘புறப்புலனின்ப நுகர்வில் மூழ்காமல் இருந்தால், நம் அகம் விழிப்புடன் இருக்கும்’ என்றாள் பிரியம் வதா. ரூருவின் கனனத்தை வருடிய பிரியம் வதா ‘அஞ்சி விட்டாரா?’ என்று கேட்டாள்.

‘ஆம்’ என்றாள் ரூரு.

அவனை அணைத்துக் கொண்டாள் பிரியம் வதா. ரூருவின் பதற்றம் மெல்ல அடங்கியது.

ஓஃஸு

5. மரண அச்சம்

மீதமிருந்த மாவை உண்டபின் தோட்டமிடத் தொடங்கினர். ரூருவை சிந்திக்கவிடாமல் பிரியம் வதா பேசிக்கொண்டே இருந்தாள்.

‘யவன பெருவணிகர்களின் வெற்றிக்கு அவர்கள் மரண தத்துவத்தைப் பின்பற்றுவதே காரணம் என்று என் தந்தை எனக்குப் பொருள் நூலைக் கற்பிக்கும் போது சொன்னார்’ என்றாள் பிரியம் வதா.

‘நீ கற்காத நூல்கள் எதுவுமில்லையா?’ என்று கேட்டான் ரூரு. ‘நான் பொருள் நூல் கற்றில்லை’ என்றான்.

‘சிறு தனிவணிகன் அனைவரும் தன் பொருட்களையே வாங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறான். போட்டியின் காரணமாக விலையைக் குறைக்கிறான். செல்வ வலிமையுள்ள வணிகர்கள் மிகக் குறைந்த விலைக்குப் பொருட்களை விற்கும்போது சிறுவணிகன் தன் இயலாமையை அறிகிறான். போட்டியாளர்களோடு போராடுகிறான். தன் வலிமையை வளர்த்துக் கொள்ளாவிட்டால் தான் அழிக்கப்படுவோமென்பதை அறிகிறான். ஒத்துழைப்பின் அவசியத்தை உணர்கிறான். தனிவணிகன் என்ற உருவத்தை அழித்துக் கொண்டு பிற வணிகர்களோடு சேர்ந்து சிறு வணிகக் குழுவொன்றை உருவாக்கி வணிகம் செய்கிறான். அப்போது அவன் குறைந்த விலைக்கு விற்க அவசியமின்றிப் போய்விடுகிறது. அதற்கும் அடுத்த நிலையில் ஒன்றையொன்று அழிக்க முயலும் சிறு வணிகக் குழுக்கள் ஒன்றாகி சிறு குழு என்ற உருவத்தை அழித்துக் கொண்டு மாபெரும் வணிகக் குழுவாக மாறுகின்றன. அப்பெரும் குழு தனக்கென ஒரு படை அமைத்துக் கொண்டு நாவாய்கள் மூலமும், கப்பல்கள் மூலமும் தூரதேசங்களுக்குச் சென்று பெருஞ்செல்வம் ஈட்டுகிறது’ என்றாள் பிரியம் வதா.

‘மரண தத்துவம் மனித வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகிறது என்கிறாயா?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘ஆம்’ என்றாள் பிரியம் வதா.

‘யவனர்கள் பாரதவர்ஷத்திற்கு இதனால்தான் வர முடிகிறது போலும்’ என்றாள் ரூரு.

‘யவனர்கள் தங்கள் தேசத்திலிருந்து பல நாடுகளைக் கடந்து சிந்துவின் மூலம் பாரதவர்ஷத்திற்குள் நுழைந்து பெருஞ்செல்வம் திரட்ட வேறு எந்த முறையும் பயணப்படாது. தனித்தனி மனிதர்களாக பிரிந்திருந்தால் வழியிலேயே அழிக்கப்பட்டு விடுவர்’ என்றாள் பிரியம் வதா.

மலர் தோட்டமிடும்போது மெல்லிய குரலில் ஜினிமையாகப் பாடத் துவங்கினாள் பிரியம் வதா. அவன் பாடுவது ரூருவிற்கு

பிடித்திருந்தாலும், பாடுபொருளை வெறுத்தான். ஆனாலும் வாய்திறவாமல் அவளது இனிய கானத்தைக்¹ கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

காலக்கன்னிகை இனியவள்.

நம் வாழ்வின் முச்சுக் காற்றில்
தவழ்ந்து கொண்டே இருப்பவள்.

நாம் பிறந்த கணம் முதல்
அவளை நோக்கித்தான் நடை பயில்கிறோம்.
தான் விரும்பியபோது
ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே நம்முள் நுழைகிறான்.
இனியவளைக் கண்டு ஏன் அஞ்சகிறாய்?

காலக்கன்னிகையின்

அருள் சுரக்கும் கண்களைப் பார்.

புன்னகைக்கும் இதழ்களைப் பார்.
உற்சாக ஓளிவீசும் வதனத்தைப் பார்.
இனியவளைக் கண்டு ஏன் அஞ்சகிறாய்?

முதுமையற்ற காலக்கன்னிகை

காலந்தவறாத பருவமழையால்
பிரபஞ்சத் தோட்டத்தை எப்போதும்
புத்தம்புதியதாகவே வைத்திருக்கிறான்.

மென்மையானவள் அத்தோட்டத்தை
தன் அளப்பரிய கருணையினால்
பேணிப் பராமரிக்கிறாள்.

இனியவளைக் கண்டு ஏன் அஞ்சகிறாய்?

ஓளிமயமான உலகங்களின் கதவுகளை

காலமற்ற உன் ஆண்மாவின்
எதிர்கால நன்மைக்காக

அன்புடன் திறந்துவிடும்

இனியவளைக் கண்டு ஏன் அஞ்சகிறாய்?
முதுமைத்தலைவனிடம்
சிறைப்படும் மேனியைக் கொண்டவனே!
இனியவளைக் கண்டு ஏன் அஞ்சகிறாய்?

மரணக்கன்னிகையின் மெல்லிய கரங்கள்
உயிர்ப்பூக்களைப் பறிக்கும்போது
அங்குக் காம்புகள் வளைந்து வலியுறுவதனால்
அஞ்சகிறாயா?

மகுடமாக இருந்த ஜீவமலர்களை
இழந்துவிட்ட உடல்தண்டுகள்
பொலிவிழந்து சாய்ந்து விடுவதனால்
அஞ்சகிறாயா?

தான் கொய்த பூக்கள் நிரம்பிய கூடையோடு
ஒசையின்றி உன்னருகே அவள் வருவது
இடியோசையாக உனக்குக் கேட்பதனால்
அஞ்சகிறாயா?

அழகிய அமரமேடையில் அமர்ந்து
பிரம்மத்தை நீ சேரும் மணவிழாவிற்காக
குற்றமற்ற மரணக் கள்னிகை
புத்தாடை ஏந்தி வருகிறாள்.
இனியவளே இனி நீ அஞ்சாதே!

மலர் தோட்டமிட்டு முடித்தபின், குடிலுக்குள் சென்று
இருவரும் ஓய்வெடுத்தனர்.

‘அன்பரே! சில நாட்களஞ்கு முன்பு நான் வளர்த்த மான்
குட்டி காணாமல் போய்விட்டது. புலி அதை புசித்திருக்கும்
என்று என் தந்தை கூறினார். மான் குட்டியின் மரணத்தை
எண்ணி நான் விழிநீர் உகுத்தேன். அப்போது என் தந்தை
மரணத்தைப் பற்றியும், மரண அச்சத்தைப் பற்றியும், அதை
வெல்லும் வழிகளைப்² பற்றியும் கூறினார். அதை வெல்ல சில
வழிகள் உண்டென்றாலும் அவரவர் சுபாவத்திற்கேற்ப வழியை
தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நம் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக
உள்ள அச்சம் பல உருவங்களை எடுக்கவல்லது. அச்சம்
அடிப்படையற்றது, தருக்கத்திற்குப் புறம்பானது’ என்றாள்
பிரியம்வதா.

² The Fear of Death and the Four Methods of
Conquering It – The Mother

¹ The Fear Of Life And Death - Sri Aurobindo தழுவல்

‘ரிஷி குமாரத்தியே! தக்கன பிழைக்கும், தக்கன வாழும், தக்கன வளரும் என்பது இயற்கையன்னையின் ஆணை. தன் வாழ்வும், தன்னினத்தின் வாழ்வும் தொடர்ந்திருக்க வேண்டுமானால் உருவங்களை அழியாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை எந்த உயிரினமும் அறியும். கொல்ல வரும் எதிரியைக் கண்டதும் மான்கள் துள்ளி ஓடுவதும், ஆமைகள் ஓட்டுக்குள் அடங்குவதும், பாம்புகள் புற்றுக்குள் ஓளிவதும் எதற்காக? தன்னுடைலத் தன்னுயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தான். பிறப்பில் வரும் இந்த அச்சம், இப்பாது-காப்புனர்வு உயிரினங்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முன்னேற்பாடுகளை செய்ய வைத்து மரணத்தைத் தடுக்கிறது. அதைத் தருக்கப் பொருத்தமற்றது என்று கூறுவது பிழை என்றான் ரூரு.

‘மரண அச்சம் ஆழ்மன மண்ணில் உறுதியான வேர் கொண்டு நம் வாழ்வில் பெரும் மரண மரமாக வளர்ந்து விட்டது. அதன் விதைகள் நம் ஒவ்வொரு அணுவிலும் உள்ளன. வேரகற்றுவதோடு விதைகளையும் வீசி ஏறிந்தால்தான் மரணமரம் விழும். கவிஞருடன் தன் கவிதையைச் செம்படைப்பாக்க மீண்டும் மீண்டும் வார்த்தைகளையும் வரிகளையும் மாற்றி அமைக்கிறான். இயற்கை அன்னை உன்னதமான கவி. தன் படைப்பை மகத்தான செம்படைப்பாக்க தான் படைத்தவற்றை மீண்டும் மீண்டும் அழித்தும், மாற்றியும், செப்பனிட்டும் வருகிறான். தருக்கப் பொருத்தத்தை பின்னர் பார்ப்போம். மரண அச்சத்தை வெல்ல முயலும்முன் வாழ்வைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். என் வாழ்வு, உம் வாழ்வு என்ற பிரிவுகளாற்ற ஒற்றை பெருவாழ்வு மட்டுமே பிரபஞ்சத்தில் உள்ளது. வாழ்வு மனிதனுக்கு முன்னுமிருந்தது. ஒருவேளை அவன் இல்லாமலாகி விட்டாலும் அது தொடர்ந்திருக்கும்’ என்றான் பிரியம்வதா.

‘நாமில்லை என்றால் வாழ்வை நடத்துவது யார்? அதை அறிவது யார்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘வாழ்வு தன்னுணர்வுள்ளது. அது தன்னைத்தானே அறியும். தன்னைத்தானே நடத்தவும் செய்யும். அழியாத ஒற்றை வாழ்வு

அழியும் என்னற்ற வடிவங்கள் மூலம் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘ஓரு பெண்ணின் புன்னைகை ஓராயிரம் இளைஞர்களின் முகங்களில் புன்னைகையை மலர வைப்பது போல’ என்றான் ரூரு.

புன்னைகைத்தான் பிரியம்வதா.

‘இதை ஏற்காமல் மரணத்தை எதிர்கொள்ள முடியாது. இருண்டிருக்கும் ஆழ்மனக் குடையில் ஓளிந்திருக்கும் மரண அச்சத்தை ஞான விளக்கொளி கொண்டு விலக்கிய பின்னும் அச்சம் உடலின் அணுக்களில் இருந்து கொண்டே இருக்கும். நாம் ஜூத்தையே ஆதாரமாக ஏற்று பழகிவிட்டோம். ஜூத்தை, மன்னை இழப்பதை நம் ஜூதசித்தத்தால் தாங்க முடிவதில்லை’ என்றான் பிரியம்வதா.

பிரியம்வதாவின் தீவிரமான பேச்சைப் பொருட்டாகக் கருதவில்லை ரூரு. அவளோடு சேர்ந்திருக்க அப்பேச்சை ஒரு காரணமாககிக் கொண்டான்.

‘அதெப்படி இயலும்? எதை இழந்தாலும் உன்னை இழக்க என் மனம் ஒப்பாது’ என்றான் ரூரு.

‘தருக்க பொருத்தம் பற்றி வினவினார். தருக்கபூர்வமாக சிந்திப்போம். உலகில் மரணம் உள்ளது. பிறந்தவர்கள் இறந்தாக வேண்டும் என்பது தவிர்க்க முடியாத நியதி ஆகிவிட்டது.’ என்றான் பிரியம்வதா.

‘ஆம். மரணத்தை துரிதப்படுத்தவும் முடியாது. தாமதப்படுத்தவும் முடியாது. அது எப்போது நிகழ வேண்டுமோ அப்போது அவசியம் நிகழும்’ என்றான் ரூரு.

‘அவ்வாறு இருக்க, பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகளால் பயனைதுவுமில்லையே? என் மான் குட்டி பாய்ந்தோடக் கூடியதுதான். ஆனால் அதன் வேகத்தைவிட அதிகமான வேகத்தோடு பாயக் கூடிய புலியைக் கண்டதும் ஓடினால் என்ன? ஓடாவிட்டால் என்ன? எனவே மரணம் நிகழும்வரை அச்சத்தினால் கணந்தோறும் மாள்வது அறிவீனம். வாழ்வெல்லாம் அச்சமின்றி ஆனந்தமாக இருத்தலே

அறிவுடைமை. எனவே மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுவது தருக்கப் பொருத்தமற்றது.' என்றாள் பிரியம்வதா.

'ஆனால் நீ சொல்வது தருக்க பூர்வமாக சிந்திப்பவர்களுக்குரிய வழி. பொதுவாக மனிதன் உணர்ச்சிகளால் மட்டுமே வாழ்கிறான்' என்றான் ரூரு.

'ஆம். அவர்களுக்கு அறிவின் வழி உதவாது. உணர்வு-மயமானவர் அகத்தில் ஆழ்ந்து, அங்குள்ள மெளன் கருவறையில் அணையா விளக்காகத் துலங்கும் ஆன்மாவைக் கண்டறிந்தால் மரண அச்சம் விலகும். ஆன்மாவை அறியும்போது, தான் இவ்வுடல்ல என்பதையும் தனது இருத்தல் உடலைச் சார்ந்ததல்ல என்பதையும், தானெடுத்த எண்ணற்ற வடிவங்களில் இவ்வுடலும் ஒன்று என்பதையும் உணர்வு பூர்வமாக அறிவார். மரணம் என்பது அழிவல்ல. மாற்றத்தின் ஒரு நிலை என்பது புரியும்' என்றாள் பிரியம்வதா.

'நீ தினமும் ஆடைகளை மாற்றுகிறாய். உன் உணர்வு நிலைகளை மாற்றுகிறாய். ஆனாலும் பிரியம்வதா என்ற பெயரில் பெண்ணாக வந்த பெருந்தேவியாக எப்போதும் இருக்கிறாய்' என்றான் ரூரு.

'உமக்குக் கற்பிப்பது எந்த இளம் பெண்ணின் இதயத்திற்கும் ஆபத்தை உண்டாக்கும் பணி' என்றாள் பிரியம்வதா. பின் 'இறைவனை ஏற்பவர்களுக்குரியது மூன்றாவது வழி. தன்னை முழுமையாக இறைவனுக்குத் தந்தவர்கள் எங்கும் எதிலும் அவனது புன்னகையைத்தான் பார்ப்பார்கள், அவன் சொற்களைத்தான் கேட்பார்கள், அவன் தீண்டலைத்தான் உணர்வார்கள். இறைவனைத் தவிர வேறொன்றையும் அறியமாட்டார்கள்' என்றான்.

'நானுண்ண அறிவது போல' என்றான் ரூரு.

'தமது வாழ்வை இறைவனிடம் ஒப்படைத்தவர் பூரண சரணாக்தியை ஏற்றவர். அவரை அச்சம் அணுகுவதில்லை' என்றாள் பிரியம்வதா.

'நான்காவது வழி?' என்றான் ரூரு.

'மரணத்தோடு போராடுவது. பிறப்பிலே சிலர் வீரர்களாக இருப்பதுண்டு. வாழ்வை உள்ளது உள்ளபடி அவர்களால் ஏற்க

முடியாது. மரணம் ஒரு தவறான பழக்கம் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அகத்தையே ஆயுதந்தரித்த படையாகக் கொண்டு அந்தக்களோடு இடைவிடாது போராடிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். மாவீரர்கள் வெற்றியும் பெறலாம். தோல்வியும் பெறலாம். ஆனால் இவர்கள் இறுதிவரை போராடுவார்கள்' என்றான் பிரியம்வதா.

'பிரியம்வதா இறுதி வழி எனக்குரியதல்ல. நான் போராடப் போவது உன் இளமையோடும், உன் விழிகளோடும், உன் காதலோடும்தான். காதல் போர்க்கள்மே எனக்கு உவப்பானது' என்றான் ரூரு.

'மரண அச்சத்தை வெல்ல எதிர்கொள்ள வேண்டிய போர்க்களாங்களைப் பற்றி கூறுகிறேன்' என்றாள் பிரியம்வதா.

'அது எனக்கு உதவப் போவதில்லை' என்றான் ரூரு.

'சரி. போகட்டும் இந்த நான்கு வழிகளையும் கடந்த வழி ஒன்றுண்டு' என்றாள் பிரியம்வதா.

'வேறு பேசலாம்' என்றான் ரூரு.

அவனுக்குத் தத்துவப்பேச்சு சலித்துவிட்டது. அவனது இதயம் காதல் மொழிகளுக்காக ஏங்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

'காதலைப் பற்றிய பேச்சு போதும். இனி காதலைப் பற்றி பேசுவோம்' என்றான் ரூரு.

'காதல், காதல், காதல்! வேறைதைப் பற்றியும் சிந்திக்கமாட்டரா! உமது தந்தை கல்வி கற்பிக்கும்போது, அதைக் கவனியாது காதலைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்திருந்தீரோ?' என்று சலிப்புடன் கூறினாள் பிரியம்வதா.

'உன்னைக் காணும்வரை கல்வியில் கவனமிருந்தது. உன்னைக் கண்டபின் உன்னைத் தவிர வேறைதையும் என்மனம் கவனிக்க மறுக்கிறது. ஞானத்தை நாடுபவன் பல காலம் முயன்று ஒளிமயமான உலகை அடைகிறான். ஆனால் காதல் கொண்டவன், உடனே ஒளிமயமான உலகை அடைகிறான்' என்றான் ரூரு.

'பிரிவில் துயருறுபவன் அதைவிட ஒளிமயமான உலகை அடைகிறான்' என்றாள் பிரியம்வதா.

'என்ன இது?' என்று திகைத்தான் ரூரு.

‘காதலரே! அஞ்ஞானத்தை நாடுபவன் இருளை அடைகிறான். ஞானத்தை நாடுபவன் அதைவிட கொடிய அந்தக் இருளை அடைகிறான் என்று என் தந்தை அடிக்கடி கூறுவார்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘ஞானத்தை நாடுபவன் அதிகபட்ச ஓளியான சத்தியத்தை அல்லவா பெற வேண்டும்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘சத்தியம் ஞானத்தைக் கடந்த நிலையில் உள்ளது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது அஞ்ஞானத்தைக் கடந்த நிலையில் உள்ளது என வேறு சிலர் சொல்கின்றனர். அது சுத்தென சிலரும், அசத்தென சிலரும் கூறுகின்றனர். அன்பரே! அசையக்கூடியது எதுவோ அதுவே அசையாமலிருப்பது. தொலைவிலிருப்பது எதுவோ, அதுவே அருகேயிருப்பது, அகத்திலிருப்பது எதுவோ, அதுவே புறத்திலிருப்பது, பலவீனமாக இருப்பது எதுவோ அதுவே பலமாக இருப்பது, அஞ்ஞானமாக இருப்பது எதுவோ, அதுவே ஞானமாகவும் இருப்பது, பிரிவாக இருப்பது எதுவோ, அதுவே கூடலாகவும் இருப்பது. சீடாக இருப்பவன் எவனோ, அவனே குருவாகவும் இருக்கிறான், வாழ்வாக இருப்பது எதுவோ அதுவே மரணமாகவும் இருக்கிறது. அனைத்தையும் தொகுத்தாலும் தொகுத்தைவிட அதிகமாக இருப்பது பிரம்மம்.’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘சொற்களால் என் சித்தத்தைச் சிதற்றிக்காதே. நீ கூற விரும்புவது என்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘அனைத்தும் பிரம்மமே என்பதே நான் கூற எண்ணியது. நம் அறியாமையும், அகந்தையுமே அனைத்தையும் பிரித்து, நம் கவனத்தை முரண்களில் ஆழ்த்தி பிரம்மத்தை மறக்க வைக்கிறது. முரண்கள் முயங்கும் இடத்தில் முழுமையான சத்தியம் உள்ளது. இருமைகள் கூடுமிடந்தோறும் பிரம்மம் திரையின்றி இருக்கிறது. காலமும், காலமின்மையும் கூடுமிடத்தில் பிரம்மகாலம் உள்ளது. ஞானமும், அஞ்ஞானமும் கூடுமிடத்தில் பிரம்மஞானம் உள்ளது. அவை உண்மையென்றால் பிறப்பும், இறப்பும் கூடுமிடத்தில் அமரத்துவம் இருக்குமல்லவா? ஜனனமும், மரணமும் கூடும் நிலையிலும், அதைக் கடந்த நிலையிலும் உள்ளது பிரம்மமே. அதை மனதில்

மெய்யென ஏற்றால் தம் மரண அச்சம் விலகும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘என் மரண அச்சத்தை இத்தனை அஞ்சகிறாய்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘மரண அச்சம் என்பது மரணமே ஆகும். அந்த அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர், கணந்தோறும் தானும் மாண்டு, தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களையும் மாள வைக்கிறார். மரண அச்சத்தை நீக்கியவர் மரணத்தை வென்றவராவார்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘மரணத்தை மனிதனால் வெல்ல முடியுமா? அது எப்படி சாத்தியமாகும்? நடைமுறையில் அதை செய்யும் வழி என்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘நான் சொல்ல முயன்ற ஐந்தாவது வழி அதுதான். உயிரோடு மரணத்திற்குள் நுழைந்து மரணத்தோடு உரையாடி மண்ணுலகிற்கு மீள்வது’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘நம் மூதாதையர் கண்ட எண்ணற்ற பகற்கனவுகளில் இதுவும் ஒன்று. நம் மறைநூல்கள் காட்டும் பகற்கனவுகளின் பாதையில் செல்ல நான் ஒருபோதும் முயற்சிக்கமாட்டேன்’ என்றான் ரூரு.

அவனது கரங்களைப் பற்றி முத்தமிட்டாள் பிரியம்வதா. குறும்புப் புன்னகையுடன் ‘அன்பரே! மறைநூல்கள் காட்டும் ஆண்மீகப் பாதையில் இடைவிடாது நடக்கப் போகிறேன் என்று தாம் சூனரைத்தைக் கேட்டு என் மனம் இன்பத்தில் தினைக்கிறது’ என்றாள்.

‘என்ன இது?’ என்று திகைத்த ரூரு ‘பிரியம்வதா! அற்புதமான உன்னை உன் அன்னை கைவிட்டு பெருந்தவறு செய்துவிட்டார்!’ என்று வியந்தான்.

‘அன்பரே! எவருமே தவறு செய்வதில்லை. தவறு மெய்ம்மையின் அந்தரங்கப் பணியாளன் அல்லவா? சிலர் மெய்ம்மையை மெய்யின் மூலம் அடைகிறார்கள். மற்றவர்கள் மெய்ம்மையைப் பொய்யின் மூலம் அடைகிறார்கள். மெய்யின் மூலம் அடையும் மெய்ம்மையையிட பொய்யின் மூலம் அடையும் மெய்ம்மையே அதிக ஆனந்தத்தை, அதிக பலனைத் தரவல்லது. என் தாய் மேனகா எனக்கு நன்மையே செய்திருக்கிறாள். அவர் வளர்த்திருந்தால் நானும் ஒரு நடனமங்கை

ஆகியிருப்பேன். இன்றோ ரிஷி ஸ்தாலகேசரின் பெண்ணாக வளர்ந்து அவரால் வேத உபநிஷதங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு, மகரிஷி பிரூகுவின் பெயரான உமது பிரியத்தைப் பெறுபவளாகி இருக்கிறேன். என் தாய் அன்று செய்தது குழந்தையைக் கைவிடும் தவறு போலத் தோன்றினாலும் அது இன்று எனக்கு நன்மையைச் செய்திருக்கிறது. என் தாயை வணங்குகிறேன்' என்றாள் பிரியம்வதா.

இய்வெடுத்தபின் சாயும் சூரியனை வழிபட நதிக்கரை சென்றான் ரூரூ.

(தொடரும்)

ஒ^{கி}லு

(கதையைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் ce@mothersservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

- ★ முழுமையை நாடினால் சுமுகமும்,
- ★ சுமுகத்தைத் தேடினால் வளமும்,
- ★ வளம் பெற்றால் தெளிவும்,
- ★ தெளிவு பெறுவதால் ஆளும்விளக்கமும்,
- ★ ஆளும் விளக்கம் ஏற்படுவதால் ஜீவன் பூரணம் பெறுவதும்,

பூரணயோகப் பாதைகளாகவும், இலட்சியங்களாகவுமிருப்பதை பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆடிப்படையாக்கி, நிர்வாணம், துறவறம், மாயை என்ற கருத்துகளை, பூரணம், முழுமை, சத்தியம் என மாற்றி அமைக்கிறார்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

ஜாதகம்

ஜாதகம் பார்க்காதவர் குறைவு. எதிர்காலத்தை அறியும் ஆவல் ஏராளம். அன்பர் மகன் ஜாதகத்தைப் பார்த்தார். ஜாதகனுடைய தகப்பனார் ஜாதகனுடைய சிறுவயதிலேயே காலமாகியிருக்க வேண்டும். ‘எப்படி இவ்வளவு நாள் தகப்பனார் உயிரோடிருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை’ என்றார் ஜோஸ்யர். தகப்பனாரும், தாயாரும் அன்பர்கள். அன்பர்கட்கு அன்னை பொதுவாக 20 ஆண்டும், குறிப்பாக 50 ஆண்டும் ஆயுள் நீடிக்க ஆசீர்வாதம் செய்கிறார். ஜாதகம் நல்லது, கெட்டதைக் கூறும். ஜாதகத்தை நம்பினால் அவை நடக்கும். ஜாதகத்தை நம்பாமல் அன்னையை நம்பினால் ஜாதகத்திலுள்ள கெட்டது விலகும். ஜாதகத்தில்லாத பெரிய நல்லதை அருள் செய்ய அது உதவும். நாம் நினைப்பவை பல நடக்கின்றன. அதுவும் திறமையுள்ளவர் நினைப்பவை பெரும்பாலும் நடக்கும். திறமையுள்ளவர் நினைக்காவிட்டால் நினைக்க முடியாதது நடக்கும். I. A. S. special recruitment -இல் வந்தவர்களுக்கு சீனியாரிட்டி இருக்காது. ஒருவருக்கு சீனியாரிட்டி வந்து பிரதமரின் காரியதரிசியானார். அவர் எதையும் நினைக்கவில்லை. 3 முறைகள் கவர்னரானார். ஐனாதிபதிக்கு நிற்க அவரை அழைத்தனர். திறமைசாலி நினைக்காதவை நினைக்க முடியாதவை நடக்கும். அன்னையிடம் அதுவும் அதிகமாக நடக்கும்.

~~◊~~

பெரிய காரியம்

அன்னையை அறிவது பெரிய காரியம். அறிவை நம்பாமல் ஆன்மாவை நம்புவது பெரிய காரியம். உடல் வசதியை உணர்க்கியுடன் அனுபவிக்கும். அதில் தினைக்கும். உடலுக்கு வசதி தேடாதது மனிதனுக்குப் பெரிய காரியம். உடலே வசதியை நாடாமல் ஆன்ம விருப்பத்திற்கிணங்குவது பெரிய காரியம். குறை கூறுவது ஜென்மம் சாபலயம் அடைவது. குறையைக் கண்டு அதன் ருசியை அறிந்தபின் அதைக் கூறாதது பெரிய காரியம். ஒருவரைத் திருத்த அடுத்தவரால் முடியாது. அதைச் சாதிக்க அக்குறையைத் தன்னுள் அழிக்க வேண்டும். தன்னுள் அழிந்த குறை பிரரில் அழியும். அதைச் செய்வது பெரிய காரியம். மனிதன் சோம்பேறி. சோம்பேறித்தனம் கூடாது. தானே உணர்ந்து சோம்பேறித்தனத்தைக் கைவிட்டால் ஆத்மாவின் ஆர்வம் தினசரி முன்னேறும். அதைச் செய்வது பெரிய காரியம். புறம் அகத்தைப் பிரதிபலிப்பதை நம்மால் அறிய முடிவதில்லை. அதை அறிபவன் முழு ஜீவனையறிவான். அவனால் அகத்தால் புறத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். சமர்ப்பணம் முதல் சட்டம். அது சரணாகதியில் முடியும். சகல செயல்களையும் சமர்ப்பணம் செய்வது ஸ்ரீ அரவிந்தம். உண்ணும்பொழுது மனம் உணவிலிருக்கும். மனம் உணவிலிருந்து விலகி இறைவனையடைந்து உணவைச் சமர்ப்பணம் செய்வது பெரிய காரியம். உறக்கம் எனிய மனிதனின் தியானம். அது நம்மை மீறிவரும். நாம் உறக்கத்தை மீறிச் சமர்ப்பணம் செய்தால் உறக்கம் தியானமாகும். அது பெரிய காரியம். பேசும்பொழுது நாம் பேச்சாவோம். செயலில் நாம் செயலாவோம். பேச்சை விட்டு விலகும் சமர்ப்பணம் உயிரைச் சமர்ப்பணம் செய்வது. செயலை விட்டு விலகி செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்வது உடலைச் சமர்ப்பணம் செய்வது. இந்தப் பத்தும் சைத்திய புருஷனுடைய சட்டங்கள். இதைச் செய்வது சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாவது. அது பெரிய காரியம்.

~~◊~~